

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017 • ΤΕΥΧΟΣ 115

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«... καὶ τό αἷμα ἐκ χειρός τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω»	σελ. 1
Ἐμπονος κραυγή Κελλιωτῶν Πατέρων τοῦ Ἁγίου Ὁρους (Μέρος Β΄) ..	σελ. 3
Νά μὴν περάσει ἡ κατάργηση τοῦ ἐκκλησιασμοῦ καὶ τῆς σημαίας	σελ. 11
Γονεῖς ἐπιστρέφουν τὰ βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν	σελ. 12
Ἕλληνα ξύπνα. ἤρθε ἡ ὥρα. Ἀντίσταση τώρα!	σελ. 14
Θυμίαμα εὐγνωμοσύνης	σελ. 16
Ἑλλάς τέλος;	σελ. 18
Ἔχει ὁ Θεός...	σελ. 24
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 25

«... καὶ τό αἷμα ἐκ χειρός τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω»

Ακούγαμε στό ραδιόφωνο αὐτές τίς ἡμέρες ὅτι τό Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν, γιά νά προωθήσει τίς συναλλαγές μέ πλαστικό χρῆμα (φαίνεται ὅτι ὁ κόσμος δέν ἀνταποκρίνεται στό βαθμό, πού περιμέναν), θά ὀργανώνει «λοταρίες» (ἔτσι ἀκριβῶς τίς ὀνόμαζε τό Δελτίο Τύπου), στίς ὁποῖες ἀπό τό σύνολο τῶν συναλλασσομένων μέ κάρτες θά ἐπιλέγονται διά κληρώσεως χίλιοι κάθε φορά, οἱ ὁποῖοι θά κερδίζουν ἀπό χίλια εὐρώ ἕκαστος!

Ἔχουμε λοιπόν ἓνα κράτος πού ἐκπίπτει σέ καζίνο. Καί μάλιστα μέ κυβέρ-

νηση «τῆς γιά πρώτη φορά ἀριστερᾶς». Μπροστά στό ἀπίστευτο κατόντημα πού βιώνουμε ὡς κοινωνία καί τή σχεδιασμένη ἐκθεμελίωση τῶν πάντων, διερωτᾶται κάθε πιστός: Τί σκέπτεται ἡ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καί παραμένει νωθηρή, ἀπαθής καί ἄβουλη; Μήπως ἔτσι διευκολύνει τήν κατεδάφιση;

Τί νά πεῖ κανεῖς γιά τή διαφήμιση, παραδείγματος χάριν, τῆς ὁμοφυλοφιλίας στά σχολεῖα μέσῳ τοῦ προγράμματος τῶν «ἔμφυλων ταυτοτήτων»;

Τί νά πεῖ γιά τήν προδοσία πού συνε-

ἀποκτοῦν τό πολύ ἓνα ἢ δύο παιδιά, ἐνῶ οἱ φανατικοί σουνίτες εἰσβολεῖς γεννοῦν πέντε καί δέκα παιδιά. Σβήνουμε ὡς ἔθνος. Ἡ πολυτεκνία τιμωρεῖται φορολογικά, ἐνῶ καλύπτονται τά ἔξοδα δολοφονίας κατ' ἔτος στά νοσοκομεῖα καί τίς κλινικές τριακοσίων καί πλέον χιλιάδων ἀνυπεράσπιστων Ἑλληνόπουλων, πρῖν ἀκόμη γεννηθοῦν.

Ποῦ πηγαίνουμε; Παραφρονήσαμε;

Συγχρόνως ἡ **παναίρεση τοῦ Οἴκου-μενισμοῦ καλπάζει**. Ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐπισκόπων δέν συμφωνεῖ μέ ὅλα αὐτά τά ἐπικίνδυνα –ὅπως φαίνεται σέ κατ' ἰδίαν συζητήσεις– ἀλλά καί ἐλάχιστοι ἀντιδροῦν.

Τί φοβοῦνται;

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, θερμά σᾶς παρακαλοῦμε: ἀφῆστε τίς προκλητικές καί πολυέξοδες «φιέστες», μέ ἀφορμή ὀνομαστήρια καί

πανηγύρεις, καί ἀφουγκρασθῆτε τή φωνή τοῦ ἐξαθλιωμένου καί προδομένου ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού εἶναι καί τό ποιμνίό σας.

Ἄς μᾶς ἀφυπνήσει ἡ συγκλονιστική προειδοποίηση τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη: «καί ὁ σκοπός, ἐάν ἴδῃ τήν ρομφαίαν ἐρχομένην καί μή σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καί ὁ λαός μή φυλάξῃται, καί ἐλθοῦσα ἡ ρομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχῖν, αὕτη διά τήν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καί τό αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω» (Ἰεζεκιήλ, 23, 6). Μέ ἄλλα λόγια: **Οἱ ψυχές, ὅσων χάνονται, θά ζητηθοῦν ἀπό αὐτούς, πού δέν ἔκαναν καλά τή δουλειά τους ὡς φύλακες τοῦ ποιμνίου τους.**

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΜΠΟΝΟΣ ΚΡΑΥΓΗ ΚΕΛΛΙΩΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΗΜΩΝ

Μέρος Β΄

5) Συναφῆς καί ἀλληλένδετος πλάνη μέ τήν προαναφερθεῖσαν («ἀναζήτησιν καί ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότιτος»), ὑπάρχουσα εἰς ἀρκετά σημεῖα τῶν συνοδικῶν κειμένων, εἶναι καί ἡ **ἐκκλησιοποίησης τῶν αἰρέσεων**. Κατέστη πλέον ἐμφανές ὅτι αὐτὸς ἦτο καί ὁ κύριος στόχος αὐτῶν πού ἐπρωτοστάτησαν κατὰ τήν προετοιμασίαν καί τήν διεξαγωγὴν τῆς συνόδου. Οὕτως ἐρμηνεύονται, ἄλλωστε, καί οἱ πανηγυρισμοὶ τοῦ Πάπα, καί δὴ διὰ τῆς δηλώσεώς του: «Τὸ πρῶτο βῆμα ἔγινε». (Πρωτ. Θ. Ζήσης, «Ἡ Σύνοδος τῆς Κρήτης σέ σύγκριση μέ τήν Ὁρθόδοξη Σύνοδο τῆς Κωνσταντινούπολης (1273)», *Θεοδρομία*, ἔτος ΙΗ΄, τ. 3-4, σ. 547).

Ἐξ ὅλων τῶν σχετικῶν σημείων τῶν συνοδικῶν κειμένων, τὸ ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον ἐδέχθη τὰς περισσοτέρας καί ἐντονωτέρας ἐπικρίσεις, εἶναι τὸ ἐν τῇ § 6 τοῦ κειμένου «Σχέσεις...», τὸ ὁποῖον – ὅπως τελικῶς διεμορφώθη – ἀναφέρει: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τήν ἱστορικὴν ὀνομασίαν τῶν μὴ εὐρισκομένων ἐν κοινῶνι μετ' αὐτῆς ἄλλων ἑτεροδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν».

Δὲν θὰ ἐπαναλάβωμεν ἐδῶ τὰ ὅσα εὐστοχα ἀντέτειναν εἰς τήν ἀνωτέρω διατύπωσιν παραδοσιακοὶ Ἱεράρχαι, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὰς ἐντόνους πιέσεις, ἀπειλὰς καί εἰρωνείας, παρέμειναν ἀνυ-

ποχώρητοι και δὲν ὑπέγραψαν τὸ ἐν λόγῳ κείμενον. Ἀπλῶς, θὰ ἀπαντήσωμεν εἰς δύο δικαιολογίας, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦν, εἴτε ἐξ ἀφελείας, εἴτε ἐκ πονηρίας –Κύριος οἶδεν– ὅσοι ὑπερασπίζονται, ἔτι δὲ καὶ ἐγκωμιάζουν τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα ὡς Ὁρθοδοξότατον!

α' Ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ ὅρος «Ἐκκλησία» (εἰς τὸ ἀπόσπασμα) δὲν χρησιμοποιεῖται ἐν δογματικῇ ἐννοίᾳ, ἀλλ' ὡς «**τεχνικὸς ὅρος**», λόγῳ τοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ τῶν Χριστιανικῶν κοινοτήτων ὡς «Ἐκκλησία». Ὅμως, πέραν τοῦ ὅτι ἡ τοιαύτη χρῆσις ἀντενδείκνυται διὰ συνοδικὸν κείμενον καὶ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐπεχειρήθη, ἐρωτῶμεν: Ἄν, ὄντως, αὐτὸ ἦτο τὸ πνεῦμα τῶν ἀγνώστων ἐφευρετῶν τῆς ἀμφισήμου ταύτης διατυπώσεως, διατὶ δὲν τὸ διετύπωσαν **σαφέστερον**; Λ.χ.: «τὴν ὀνομασίαν “Ἐκκλησία” τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων», θέτοντές την μάλιστα ἐντὸς εἰσαγωγικῶν ἢ «ἀπλῶς χρησιμοποιεῖ (ἢ Ὁρθ. Ἐκκλ.) κατ' οἰκονομίαν καὶ καταχρηστικῶς τὸν ὅρον “Ἐκκλησία” ἐν τοῖς διαλόγοις». Διατὶ ἀντικατέστησαν τὸ προταθὲν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «**γνωρίζει**» διὰ τοῦ «**ἀποδέχεται**»; Διατὶ, τέλος, τὸ ἀπλούστατον, δὲν ἔβαλαν μίαν **ὑποσημείωσιν**, ἀναφέρουσαν τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων διήθεν ἐρμηνείαν των (τὸ ὅτι δηλαδή, ὁ ὅρος δὲν χρησιμοποιεῖται ἐν δογματικῇ - ἐκκλησιολογικῇ ἐννοίᾳ), ὥστε νὰ κατασιγάσῃ ἢ θύελλα τῶν ἀντιδράσεων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὴν πολυπόθητον ὑπ' αὐτῶν ὁμόφωνον ψήφισιν τοῦ κειμένου; Σαφέστατα, διότι δὲν ἐπίστευον ὅσα προφορικῶς ἰσχυρίζονται καὶ διότι ἐπεδίωκον πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐπιτευχθῇ γραπτῶς καὶ συνοδικῶς ἡ Ἐκκλησιοποίησις τῶν αἱρέσεων.

β' Ἀπαιτοῦν στέφανον ὁμολογίας (!), διότι ἐχαρακτήρισαν τὰς «Ἐκκλησίας»

αὐτὰς ὡς «**ἑτεροδόξους**». Ἐρωτῶμεν: Ἄγνοοῦν –ἢ προσποιοῦνται ἄγνοιαν– ὅτι εἰς τὴν Οἰκουμενιστικὴν γλῶσσαν (τόσον τῶν ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων ὅσον καὶ τῶν ἐκ τῶν αἰρετικῶν Οἰκουμενιστῶν) ὁ ὅρος «ἑτεροδόξος» δὲν ἐρμηνεύεται ὡς «**κακόδοξος**», ἀλλ' ὡς «**ὀρθόδοξος πιστεύων εἰς μίαν ἑτέραν θεμιτὴν ποικιλομορφίαν καὶ ἰδιαιτερότητα**»; Εἰς τὸ κείμενον, μάλιστα, τῆς Ἰ' Συνελεύσεώς της, ἐν Ραβέννῃ (Οκτώβρ. 2007), ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν Διάλογον Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν ἐγκωμιάζει καὶ ὑπογράφει τὴν θεωρίαν τῆς «ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως τῶν κανονικῶν νομοθετημάτων ἐν ταῖς θεμιταῖς τούτων ποικιλομορφίαις», καὶ τὴν ἀπαισιωτέραν θεωρίαν τῆς «**ἐνότῃος τῆς καλούσης μακριὰ ἀπὸ τὴν πτώσιν στὴν ὁμοιομορφίαν πρὸς τὴν ποικιλομορφίαν καὶ ἰδιαιτερότητα**» (ἄρθρα 16 καὶ 31 τῆς συμφωνίας τῆς Ραβέννης). Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡ ἐνότῃος μεταξὺ ἑτεροδόξων εἶναι τὸ ἰδεατόν (!), ἐνῶ ἡ ἐνότῃος μεταξὺ ὁμοδόξων μόνον εἶναι ἀπνευκταία «**πτώσις**»!!!

Ἄλλωστε καὶ ἡ προσθήκη τῆς λέξεως «**ἄλλων**» πρὸ τοῦ «ἑτεροδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν» εἰς τὸ προαναφερθὲν ἀπόσπασμα («Σχέσεις...», § 6), προδίδει ὅτι οἱ ἀποκρυπτόμενοι ἐφευρεταί του θεωροῦν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς μίαν «**ἄλλην**» **παράλληλον ποικιλομορφίαν καὶ ἰδιαιτερότητα**. Διαφορετικά, ἦτο περιττὴ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως.

Ἐπιτευχθεῖσης τῆς Ἐκκλησιοποιήσεως ἐν τῇ § 6, πλειστάκις καὶ ἀλλαχοῦ κατονομάζονται ἀπεριφράστως Ἐκκλησίαι ἡ πανσπερμία τῶν αἰρετικῶν (π.χ.: «Σχέσεις...» § 16, § 17, § 19, § 21).

Περαίνοντες ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἐπισημαίνομεν ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ κείμενον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διακρίνεται, εἰς μὲν τὴν § 4, τῆς «Μιᾶς, Ἁγίας, Καθο-

λικής και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας», τὴν δημιουργίαν τῆς ὁποίας ἐπιδιώκει διῆθεν διὰ τῆς ἐνώσεώς της μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, εἰς δὲ τὴν § 5, (διακρίνεται) τῆς «ἀρχαίας Ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων». Ἐκ τῶν δύο αὐτῶν παραγράφων φανερῶνεται, σύν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ σύνοδος τοῦ Κολυμπαρίου ἀποδέχεται καὶ υἰοθετεῖ τὴν δομικὴν θεολόγησιν τοῦ Π.Σ.Ε., δηλαδή, τὴν «θεωρίαν τῶν κλάδων».

6) Πάντως, ὡς ὀλεθριώτερον καὶ κινδυνωδέστερον ἐξ ὅλων τῶν ἀποφασισθέντων εἰς τὴν σύνοδον τοῦ Κολυμπαρίου, θεωροῦμεν τὴν μακρὰν ἀναφορὰν τῆς εἰς τοὺς διμερεῖς διαλόγους καὶ εἰς τὸ Π.Σ.Ε. Ἐν αὐτῇ:

α'. Προτρέπει, πιέζει καὶ σχεδὸν ἐξαναγκάζει, ἀπάσας τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας πρὸς συμμετοχὴν εἰς τοὺς **διαιωνιζομένους** σχεδὸν ἄνευ ὄρων διαλόγους, μέχρις ἐπιτεύξεως τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῆς ἐνώσεως, **περιφρονοῦσα τὴν ἀποστολικὴν ἐντολήν:** «αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ» (Γίτ. γ', 10).

β'. Διὰ τῆς σιωπῆς της, εἰς τὴν οὐσίαν **ἐπευλογεῖ πλείστας ὄσας φρικτὰς ἀντικανονικότητας** (συμπροσευχάς, καὶ μάλιστα Λειτουργικάς, Οἰκουμενιστικὰς ἀκολουθίας κ.ἄ.), αἱ ὁποῖαι πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν των, τῆ παρουσίᾳ καὶ συμμετοχῇ καὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἐκπροσώπων, ἀδιαφοροῦσα, ὄχι μόνον δι' ὅσα διακελεύουν οἱ σχετικοὶ **Ἱεροὶ Κανόνες** – τῶν ὁποίων οὐδεμίαν μνείαν ποιεῖται – ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρόσφατον σχετικῶς **ἀπόφασιν διορθόξου Συνάξεως**, τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται καὶ ἡ κατωτέρω Συνοδικὴ ἀπόφασις τοῦ Πατριαρχείου Γεωργίας: «Τέλος, τόσον ἡ συμπροσευχὴ, ὅσον καὶ ἡ μετοχὴ στὰ μυστήρια, ἀπὸ κοινοῦ μὲ μὴ Ὁρθο-

δόξους, εἶναι ἀπαράδεκτες, ὅπως αὐτὸ ἐπαναβεβαιώθηκε στὸ τελικὸ κείμενο, τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη ἡ διορθόδοξος Σύναξις ὅλων τῶν κανονικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Θεσσαλονίκη, 29 Ἀπριλίου – 2 Μαΐου 1998). Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 13, § Β' τοῦ κεμένου αὐτοῦ: «Οἱ Ὁρθόδοξοι ἀντιπροσωπεῖες δὲν θὰ συμμετέχουν στὶς οἰκουμενικὰς ἀκολουθίας, τὴν κοινὴν προσευχὴν καὶ λατρεία τοῦ «Θεοῦ», οὔτε σὲ ἄλλες θρησκευτικὰς τελετὰς τῆς συνάξεως» (orthodoxethos.com, Ἡ Συνοδικὴ ἀπόφασις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας τοῦ 1998).

Ἄλλ' ἀκόμη καὶ ὁ δεδηλωμένος **οἰκουμενιστὴς Πατριάρχης Ἀθιναγόρας** εἰς Ἐγκύκλιόν του πρὸς τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (31-1-52) εἶχεν ἐπισημάνει: «Δέον ἵνα οἱ Ὁρθόδοξοι κληρικοὶ ἀντιπρόσωποι ὧσιν ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐφεκτικοὶ ἐν ταῖς λατρευτικαῖς μετὰ τῶν ἑτεροδόξων συνάξεσιν, ὡς ἀντικειμέναις πρὸς τοὺς **Ἱεροὺς Κανόνες καὶ ἀμβλυνοῦσαις τὴν ὁμολογιακὴν εὐθιξίαν τῶν Ὁρθοδόξων...**» (εἰς τό: Καρμίρη, Δογματικὰ καὶ Συμβολικὰ Μνημεῖα, σ.σ. 962-963). Εἶναι φοβερὸν καὶ νὰ τὸ διανοηθῶμεν. Αὐτὴ «ἡ ἀμβλυνοσις τῆς ὁμολογιακῆς εὐθιξίας τῶν Ὁρθοδόξων», ἀπὸ κινδυνώδους καὶ ἀπευκταῖα ποὺ ἐθεωρεῖτο ἐπὶ Ἀθιναγόρου, σήμερον ἔχει καταστῆ ἐπιδιωκόμενος σκοπός! Δι' αὐτό, οὐδέποτε εἶδομεν νὰ ἐπιβάλλωνται ἱεροκανονικαὶ ποιναὶ καὶ κυρώσεις εἰς τοὺς κατ' ἐξακολούθησιν συμμετέχοντας ἀντιπρόσωπους. Ἀπ' ἐναντίας, παραμένουν εἰς τὰς θέσεις των, ἀλλὰ καὶ ἐπιβραβεύονται. Αὐτὸν τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ὑπηρετήσῃ, δυστυχῶς, καὶ ἡ σύνοδος τοῦ Κολυμπαρίου.

γ'. Τὸ χεῖριστον. Διὰ τῶν προτροπῶν καὶ ἐγκωμίων τῆς διὰ τοὺς διμερεῖς διαλόγους καὶ τὸ Π.Σ.Ε., ἐμμέσως πλὴν

σαφῶς, νομιμοποιεῖ καὶ ἐπισφραγίζει σωρεῖαν αἰρετικῶν κειμένων, τὰ ὅποια ἔχουν συνυπογράψει καὶ οἱ «Ὁρθόδοξοι» ἀντιπρόσωποι. Λ.χ.:

– Μετὰ τῶν Ἀντιχαλκηδονίων: Κοιναὶ συμφωνίαι (1989), (1990).

– Μετὰ τῶν Παπικῶν: Εἰς Μπάρι (1987), Μπάλαμαντ (1993), Ραβέννα (2007) κ.ἄ.

– Εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Π.Σ.Ε.: Εἰς: Πόρτο-Ἀλέγκρε (2006), Πουσάν (2013) κ.ἄ.

Ἰδιαιτέρως μέσα εἰς τὸν «θεολογικόν» χῶρον τοῦ Π.Σ.Ε. εἶναι υἰοθετημένα ὅλαι αἱ νέαι θεωρίαι περὶ «ἀοράτου Ἐκκλησίας», «θεωρία τῶν κλάδων», περὶ «ἰσότητος τῶν δογμάτων», «Βαπτισματικὴ Θεολογία». Ἐπίσης, ὅλαι αἱ δραστηριότητες τοῦ Π.Σ.Ε. ἔχουν ὡς στόχον τὴν ἀναζήτησιν τῆς χαμένης ἐνότητος ὅλων τῶν χριστιανῶν. Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα κείμενον τοῦ Π.Σ.Ε., συμπεφωνημένον καὶ ὑπὸ τῶν «Ὁρθοδόξων», κατὰ τὰς περιοδικὰς γενικὰς συνελεύσεις των, τὸ ὅποιον εἶναι ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων μας.

Μέχρι στιγμῆς καθησυχάζαμε τὴν συνείδησίν μας –καὶ ἐν μέρει τὴν κατεπιέξαμε– καὶ ἀνεχόμεθα, χρησιμοποιοῦντες ὡς ἐπιχείρημα τὸ ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἦσαν ἐνέργειαι ἐλαχίστων ἐκπροσώπων (ὀμιλοῦμεν ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν Ὁρθοδόξων) ἐνεργούντων ἀυθαιρέτως. Καί, ὅτι, ἐφ’ ὅσον τὰ ὑπογραφόμενα δὲν ἐτύγχανον τῆς ἐπισφραγίσεώς των ὑπὸ τῶν τοπικῶν συνόδων τῶν Ἱεραρχιῶν –αἵτινες τὰς περισσοτέρας φορὰς οὔτε κἂν ἐνημερώνοντο ὑπευθύνως –, εἶναι ἄνευ οὐδεμιᾶς ἰσχύος, καί, συνεπῶς, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀδιαφορήσωμεν. Ἀπλῶς προσυχόμεθα, καὶ ἠλπίζαμε καὶ ἀνεμέναμε νὰ ἀκυρωθοῦν καὶ καταδικασθοῦν ἀπὸ μίαν γενικωτέραν – ἢ ἔστω τοπικὴν– Σύ-

νοδον. Καὶ ἐνῶ αὐτὸ ὄφειλε νὰ εἶναι τὸ μοναδικὸν ἔργον τῆς συνόδου τῆς Κρήτης, αὕτη, ἀπεναντίας, διὰ τῶν ὡς ἄνω ἐπαίνων καὶ προτροπῶν της, **ἐπεσφράγισεν ἐμμέσως πάσας τὰς αἰρετικὰς ἀποφάσεις!**

Καὶ ὄχι μόνον ἐμμέσως. Ἔχομεν καὶ **ἄμεσον ἐπισφράγισιν!** Εἰς τὴν § 19 τοῦ Κειμένου «Σχέσεις...» διακηρύσσεται ἀπεριφράστως ὅτι: «Αἱ ἐκκλησιολογικαὶ προϋποθέσεις τῆς **Δηλώσεως τοῦ Toronto** (1950), τιτλοφορουμένης “Ἡ Ἐκκλησία, αἱ Ἐκκλησίαι καὶ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν”, εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον συμμετοχὴν εἰς τὸ Συμβούλιον». Καὶ ναὶ μὲν, ἐν συνεχείᾳ παραθέτει μερικὰ “ἀθῶα” ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῆς τῆς Δηλώσεως, ὅμως ἀποσιωπᾷ καὶ ἀποκρύπτει ἕτερα. Συγκεκριμένως, ἡ Δήλωσις καταλήγοντας ἀναφέρει: «Οἱ Ἐκκλησίαι ἀναγνωρίζουν ὅτι τὸ νὰ ἀποτελῆ κάποιος μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι εὐρύτερον καὶ περιεκτικώτερον (wider and more inclusive) **ἀπὸ τὸ νὰ ἀποτελῆ μέλος τῆς ἰδίας τοῦ Ἐκκλησίας!!!** Υἰοθετεῖται, δηλαδή, ἀμέσως, σαφέστατα καὶ ἀπροκάλυπτα ἡ αἰρετικὴ Ἐκκλησιολογία τοῦ Προτεσταντισμοῦ! Πέραν τοῦ ὅτι καὶ μόνον ὁ τίτλος τῆς Δηλώσεως, ὁ ὅποιος καὶ περιέχεται εἰς τὸ συνοδικὸν κείμενον, διὰ τῆς διακρίσεως Ἐκκλησίας καὶ Ἐκκλησιῶν διατρανώνει τὴν αἰρετικὴν Ἐκκλησιολογίαν.

Ὁμοίως ἔχομεν **ἄμεσον ἐπισφράγισιν** αἰρετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Π.Σ.Ε. ὑπὸ τοῦ ἰδίου συνοδικοῦ κειμένου ἄλλας δύο φορὰς. Ἀφ’ ἐνός μὲν, εἰς τὴν § 17, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἰσήγησιν τῆς «**Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ὁρθόδοξον συμμετοχὴν εἰς τὸ Π. Σ.Ε.**», τῶν τελικῶς ἐπικυρωθέντων ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Π.Σ.Ε. τὸ

2002, ἀφ' ἐτέρου δέ, εἰς τὴν § 21, τῶν θεολογικῶν κειμένων τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καὶ Τάξις» [Αναλυτικὴν ἀναφορὰν περὶ αὐτῶν βλ. εἰς τὰ κείμενα: Μητροπολίτου Ναυπάκτου Ἱεροθέου, «Παρέμβασις καὶ κείμενον εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Ὁρθ. Τύπος, ἀρ. φύλ. 2148, σελ. 5 καὶ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀναστασίου Γκοτσοπούλου, «Ἡ σύνοδος τῆς Κρήτης καὶ τὸ Π.Σ.Ε.», Ὁρθ. Τύπος, ἀρ. φύλ. 2136, σελ. 1 καὶ 5].

Θεωροῦμεν ὅτι καὶ μόνον δι' αὐτὰς τὰς τρεῖς ἀμέσους ἐπισφραγίσεις τῆς, καὶ κυρίως δι' αὐτάς, διότι εἶναι τόσον ἀπροκάλυπτοι, ὥστε νὰ μὴ ἐπιδέχονται καμμίαν ὑπεκφυγὴν ἢ συγκάλυψιν, ἡ **σύνοδος τῆς Κρήτης καθίσταται καταδικαστέα.**

7) Τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν § 22 τοῦ κειμένου «Σχέσεις...»: «Ἡ διατήρησις τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου πίστεως διασφαλίζεται μόνον διὰ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος» εἶναι πάντῃ καινοφανὲς καὶ ξένον πρὸς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐν πρώτοις, δι' αὐτοῦ ἀντιφάσκει καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἡ σύνοδος, καθόσον, εἰς τὴν § 3 τῆς «Ἐγκυκλίου» τῆς, ἀναγνωρίζει τὸ κῦρος τῆς Συνόδου τοῦ 1484, τῆς ἀποκηρυξάσης τὴν Σύνοδον τῆς Φλωρεντίας (1438-1439), καὶ δικαιώσασα τὸν Ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν, τὸν μόνον κατ' οὐσίαν ἀντιδράσαντα καὶ ἀνατρέψαντα αὐτήν. Ἐὰν ἤθελεν ἡ σύνοδος τῆς Κρήτης νὰ εἶναι συνεπὴς πρὸς τὴν ἀνωτέρω § 22 τοῦ συνοδικοῦ κειμένου τῆς, ὄφειλεν, ἀπεναντίας, νὰ καταδικάσῃ τὴν Σύνοδον τοῦ 1484, ὡς περιφρονήσασαν τὸ «συνοδικὸν σύστημα (δηλαδή, τὴν Σύνοδον τῆς Φλωρεντίας)... τὴν ἀνωτάτην αὐθεντίαν ἐπὶ θεμάτων πίστεως» καὶ δικαιώσασαν «ἄτομον» (τὸν Ἅγιον Μᾶρκον), συντελέσαν εἰς τὴν

«διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ προφάσει τηρήσεως ἢ διῆθεν προαπίσεως τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας» (πάντα τὰ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν § 22). Ἀλλά, φυσικά, δὲν εἶχε τὴν τόλμην νὰ προχωρήσῃ – τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρόν – μέχρις ἐκεῖ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔλθῃ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἑαυτήν.

Ἀντιτίθεται, φυσικά, διὰ τῆς § 22, καὶ πρὸς τὴν **διαχρονικὴν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν καταδικάσασαν συνόδους** καὶ χαρακτηρίσασαν αὐτάς ὡς Αἰρετικὰς, Ληστρικὰς καὶ Ψευδοσυνόδους [ὡς λ.χ. τὴν ἐν Ἐφέσῳ (449), τῆς Ἱερειᾶς (754), τῆς Λυῶνος (1274) κ. ἄ.], καὶ συγχρόνως **ἀγιοκατατάξασαν τοὺς ἀντιταχθέντας πρὸς αὐτάς** καὶ διωχθέντας καὶ μαρτυρήσαντας ὑπ' αὐτῶν.

Ἀντιτίθεται ἀκόμῃ καὶ πρὸς τὴν **Ἐγκύκλιον τῶν τεσσάρων Πατριαρχῶν (1848)**, ἡ ὁποία κηρύσσει ὅτι: «τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἦτοι αὐτὸς ὁ λαός» εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος διασφαλίζει τὴν διατήρησιν τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ **ὄχι τὸ συνοδικὸν σύστημα**, –καὶ μάλιστα «μόνον» αὐτό–, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ σύνοδος εἰς τὴν § 22.

Ὡς ἐπισφραγίσιν, παραθέτομε τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν δίδει ἐν προκειμένῳ πρὸς τὴν σύνοδον τῆς Κρήτης, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας: «Τελικά, ὅσον ἀφορᾷ τὴν § 22, ἡ ὁποία δηλώνει ὅτι “ἡ διατήρησις τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου πίστεως διασφαλίζεται μόνον διὰ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος”, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος (ἐνν. τῆς Βουλγαρίας) δηλώνει, ἀντιθέτως, ὅτι τὸ τελικὸν κριτήριον γὰρ τὴν ἀποδοχὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συνόδων εἶναι ἡ ἐπάγρυπνη δογματικὴ συνείδησις ὅλου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος. Δηλώνει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν χορηγεῖ μὲ αὐτόνομον ἢ μηχανιστικὸν

την καθολικότητα και την ενότητα, ἐφ' ὅσον χρόνον τοὺς λείπει τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπισκόπου; Αὐτὰ εἶναι πράγματα ἀπαράδεκτα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Διὰ τὰ μὴ πελαγοδρομοῦμεν εἰς ἀλλοτριούς καὶ πειρασμικὰς ἐννοίας, θὰ ἀναφέρωμεν τὸν Ὁρθόδοξον λόγον τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, τοῦ νέου ὁμολογητοῦ: «Στὴν οὐσία τῆς ἡ καθολικότητας δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν Θεανθρωπότητα, ἐπεὶδὴ ὁ Θεὸς Λόγος, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ ἐν ἑαυτῷ ἐνώνει, συνάγει, καθολικοποιεῖ, οἰκουμενικοποιεῖ ὅλα τὰ λογικὰ κτίσματα μὲ τὸν ἑαυτό του, τὸν Δημιουργό, ἀλλὰ καὶ τὰ λογικὰ κτίσματα μεταξύ τους. Ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ζωὴ σὲ αὐτὴν τὴν καθολικοποίησιν πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ἐλεύθερη βούλησιν καὶ διὰ τῶν ἱερῶν μυστηρίων καὶ τῶν ἁγίων ἀρετῶν... Στὴν πραγματικότητα, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς, εἶναι ὅλο τὸ βάθος, ὅλο τὸ ὕψος καὶ ὅλο τὸ πλάτος τῆς καθολικότητος» (Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, Ἡ Ἐκκλησία, τὸ παμμυστήριον τοῦ Χριστοῦ, σελ. 259).

9) Εἰς τὸ κείμενον τοῦ «Μηνύματος», καθὼς καὶ εἰς τὴν «Ἐγκύκλιον», ὑπάρχει ἡ προβληματικὴ φράσις, «ἡ Ἐκκλησία δὲν ζεῖ γιὰ τὸν ἑαυτόν της». Ἀρχικῶς, ὀφείλομεν νὰ ἀποκαλύψωμεν ὅτι ἡ φράσις αὐτὴ εἶναι ἀκριβὴς ἀντιγραφή ἀπὸ τὸ κείμενον τοῦ διατάγματος «Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίδα. Ἡ Ἐκκλησία μέσα στὸν σύγχρονο κόσμον» (GS) τῆς Β' Βατικανῆς συνόδου. Ἐξ Ὁρθοδόξου ἀπόψεως, ὅμως, ὁ ἑαυτὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Χριστός. Ἡ Ἐκκλησία ζεῖ ὄντως διὰ τὸν ἑαυτόν της, δηλ. τὸν Χριστὸν, καὶ εἶναι τελείως αὐτόνομος ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου. Ἄν δεχθῶμεν τὴν φράσιν αὐτὴν τοῦ «Μηνύματος», ὁμιλοῦμεν πλέον διὰ τὴν ἐκκοσμίκευσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Μέσα εἰς τὰ κείμενα τοῦ «Μηνύματος», τῆς «Ἐγκυκλίου» καὶ τῆς «Ἀποστολῆς» διακρίνομεν εὐκρινῶς μίαν γλῶσσαν ὅπως ἐκείνη τοῦ «κοινωνικοῦ Εὐαγγελίου» τῶν Προτεσταντῶν καὶ τοῦ κειμένου «Ἡ Ἐκκλησία μέσα στὸν σύγχρονον κόσμον», τῶν Παπικῶν. Βλέπομεν μίαν παρέμβασιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ ἀπτὰ προβλήματα τῆς πολιτικῆς κοινωνίας καὶ εἰς τὰ ἀκανθώδη ζητήματα τοῦ συγχρόνου κόσμου, μὲ μίαν γλῶσσαν ἀκινδύνου ρητορικῆς, ἀπογεγυμνωμένης ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Σταυροῦ, τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ Θεία Χάρις.

10) Ὑπάρχουν βεβαίως, πολλὰ ἀκόμη τὰ ὁποῖα θὰ ἴμποροῦσαν νὰ ἐπισημανθοῦν. Ὡς παράδειγμα, ἀναφέρωμεν τὰ «παράθυράκια» τὰ ὁποῖα ἔχουν δημιουργηθῆ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ κωλύματα γάμου. Διὰ μὲν τὸν γάμον Ὁρθοδόξων μεθ' ἑτεροδόξων τὸ «παράθυρον ἀνοίγεται» ὑπὸ τῆς συνόδου διὰ τῆς προσφερομένης δυνατότητος ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐκάστης αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (§ 5ii). ὁπότε δίδεται συνοδικὴ ἐπισφράγισις εἰς τὸ φαινόμενον, οἱ ἑτεροδόξοι σύζυγοι νὰ ἀνῆκουν, εἰς τὸ ὀρθόδοξον ἐκκλησίασμα, παραμένοντες ἀβάπτιστοι καὶ ἀχαρίτωτοι. Διὰ δὲ τὸν γάμον μετὰ τὴν χειροτονίαν τὸ «παράθυρον παραμένει μισάνοικτον», καθ' ὅσον δηλοῦται μὲν ὅτι ἡ ἰσχύουσα κανονικὴ παράδοσις τὸν κωλύει, προηγουμένως ὅμως ἔχει προδηλωθῆ ὅτι «ἡ ἱερωσύνη αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα γάμου» (§ 4). Τέλος, διὰ τὸν γάμον μετὰ τὴν μοναχικὴν κουρὰν καὶ διὰ τὸν γάμον Ὁρθοδόξων μετὰ μὴ Χριστιανῶν, τὰ «παράθυρα περριμένουν κλειστὰ μίαν ἐπομένην σύνοδον νὰ τὰ ἀνοίξῃ» –ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἐπταετίας, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ «Μηνύματος» –, καθ' ὅσον κωλύονται μὲν

«κατ' ἀκρίβειαν», χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ρητῶς ἡ ἔλλειψις δυνατότητος ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας (§ 3 καὶ § 5 iii).

Κατακλείοντες τὰς κυριωτέρας ἐπιλεκτικὰς καὶ συνοπτικὰς διαπιστώσεις, ἐπὶ τῆς συνόδου τοῦ Κολυμπαρίου, πιστεύομεν πὼς ἐκ τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων, κατέστη ἐμφανὲς ὅτι **τὰ κείμενα αὐτῆς δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὴν θεολογικὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας**, διότι δὲν ἀποτελοῦν συνεπῆ καὶ ἀκριβῆ συνέχειαν τῆς θεολογίας τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ὁποίων τὰς εὐχὰς ἐπικαλούμεθα εἰς τὸ τέλος κάθε Ἐκκλησιαστικῆς πράξεως. Ἐπὶ Τριαδολογικοῦ καὶ Ἐκκλησιολογικοῦ ἐπιπέδου, ἐξ ἐπόψεως Ὁρθοδόξου, εἶναι ἀπαράδεκτα. Ὅπως ἰδιαιτέρως τὰ κείμενα: «Μήνυμα», «Ἐγκύκλιος», «Ἀποστολή», «Σχέσεις» καὶ «Μυστήριον τοῦ γάμου», εἶναι ἐπηρεασμένα κατὰ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν, ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα διατάγματα τῆς Β' Βατικανῆς συνόδου.

Εἶναι, λοιπόν, «ἡλίου φαεινότερον» ὅτι **ἀδυνατοῦμε νὰ δεχθῶμεν τὰς ἀποφάσεις τῆς συνόδου τῆς Κρήτης, διότι ἐν αὐταῖς ὑπάρχουν κείμενα δογματικῶς μὴ ὀρθόδοξα, τὰ ὁποῖα ἢ Ὁρθόδοξος δογματικὴ συνείδησις μας καὶ κυρίως ἡ ἱερὰ παράδοσις τῶν Ἁγίων Πατέρων μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀνεχθῶμεν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ κείμενα αὐτὰ αὐτοπιτλοφοροῦνται ὡς ἔχοντα ἀναντίρρητον «πανορθόδοξον κῦρος».**

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου κειμένου εἶναι, **ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ὁμολογήσωμεν διὰ λόγους συνειδήσεως τὴν ἀντίθεσίν μας πρὸς τὴν σύνοδον τῆς Κρήτης, ἀφ' ἑτέρου, νὰ ἐνν-**

μερώσωμεν τοὺς παραπληροφορημένους ἐκ τῶν ἀδελφῶν μας κληρικούς καὶ λαϊκούς καὶ τέλος, νὰ ἀντιδράσωμεν πρὸς τὰς διαρκῶς αὐξανόμενας ἐκκλησιαστικὰς ἀπειλὰς καὶ διώξεις κατὰ τῶν μὴ ἀποδεχομένων τὴν σύνοδον, ὡς μὴ ἐκφράζουσιν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν. Τὸ κείμενον αὐτὸ εἶναι ἔκφρασις πόνου καὶ ἀνησυχίας καὶ πολλῶν ἄλλων Ἁγιορειτῶν ἀδερφῶν μας τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦμε οἱ κάτωθι ὑπογράφοντες.

Εὐχόμεθα καὶ κραυγάζομεν ἐμπόνως, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Ἅγιος Τριαδικὸς Θεὸς δώσῃ τὴν φωτοποιὸν Χάριν Του, καὶ μία ἄλλη μεταγενεστέρα Σύνοδος, ὡς χειρουργός, ἐκβάλῃ τὰ κείμενα αὐτὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἴασις.

Μετὰ πόνου καὶ ἀγάπης Χριστοῦ οἱ κάτωθι Ἁγιορεῖται Κελλιῶται Πατέρες

Γέρων Παῖσιος Μοναχός μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ - Ἱερ. Κελλίον Ἁγίων Ἀρχαγγέλων («Ἀβερκαίων»), Καρυαί. Γέρων Ἀρσένιος Ἱερομόναχος μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ - Ἱερ. Κελλίον «Παναγούδα».

Γέρων Εὐφρόσυνος Μοναχός μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ - Ἱερ. Κελλίον Τιμίμου Προδρόμου, Καρυαί.

Γέρων Νικόλαος Μοναχός - Ἱερ. Κελλίον Ἁγίου Δημητρίου, Καρυαί.

Γέρων Παντελεήμων Ἱερομόναχος - Ἱερ. Ἡσυχαστήριον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Κατουνάκια.

Γέρων Νικόδημος Μοναχός - Ἱερ. Κελλίον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Καρυαί.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Διαμαρτυρία Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Σωματείων Θεσσαλονίκης (20.9.2017)

Ἡ κυβέρνηση ἐφαρμόζοντας **σχέδιο ἀποδόμησης** κάθε Ὁρθόδοξου καί ἑλληνικοῦ στοιχείου στή δημόσια ἐκπαίδευση καί σύμφωνα μέ τήν **πάγια τακτική τοῦ θερινοῦ αἰφνιδιασμοῦ**, ἐπιφέρει μέ τό Προεδρικό Διάταγμα 79/2017 (ΦΕΚ 109/1η Αὐγούστου 2017) ριζικές ἀλλαγές στό σχολεῖο, ξεκινώντας ἀπό τό Δημοτικό.

Μέ τό ἄρθρο 3 τοῦ Προεδρικοῦ αὐτοῦ Διατάγματος (Π.Δ.) καταργεῖται οὐσιαστικά ὁ **ἐκκλησιασμός** τῶν μαθητῶν, καταργεῖται ἡ **ἐπαρση καί ὑποστολή τῆς σημαίας** καί δέχεται σοβαρό πλήγμα τό **πνεῦμα τῆς ἀριστείας** στό σχολεῖο μέ τόν ὀρισμό σημαιοφόρου καί παραστατῶν τῆς σημαίας μέ κλήρωση.

Τά Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεῖα τῆς Θεσσαλονίκης ἐκφράζουμε τήν **ἔντονη ἀνησυχία** μας καί τή **ριζική ἀντίθεσή** μας στά παραπάνω μέτρα, τά ὅποια θά ἔχουν δυσμενέστερες συνέπειες, πού θά φανοῦν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου.

Εἰδικότερα:

1. Τό Δημοτικό Σχολεῖο ἀποτελεῖ δομικό στοιχεῖο τῆς κοινωνίας καί παίζει καθοριστικό ρόλο στήν ἐν γένει ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητας τῶν πολιτῶν.

2. Στίς ἡμέρες μας παρατηροῦμε μιά **ἀπαξίωση ὅλων τῶν θεσμῶν**, τῶν ἀξιῶν καί τῶν παραδόσεών μας –συστατικῶν στοιχείων τῆς ἰδιοπροσωπείας τοῦ λαοῦ μας– τήν ὥρα πού κάθε λαός καί κράτος περιφρουρεῖ τά συστατικά στοιχεῖα τῆς ὄντοότητάς του.

3. Στό ζήτημα τοῦ σχολικοῦ ἐκκλησιασμοῦ δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποδεχθοῦμε μόνον τίς ἐλάχιστες ἐπιλογές, πού ὀρίζει

τό Π. Δ. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 ὀδηγεῖ οὐσιαστικά στήν κατάργηση τοῦ σχολικοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Ζητοῦμε τήν ἀπόσυρσή της καί τήν ἐπαναφορά τῶν ὄσων προέβλεπε τό Π. Δ. 201/1998.

4. Ἡ σημαία εἶναι τό κατεξοχὴν σύμβολο καί ἰδιαίτερο γνώρισμα τοῦ κάθε κράτους. Ἐγκολπώνει τήν ἔννοια τῆς πατρίδας. **Τιμή στή σημαία συνιστᾷ τιμή καί σεβασμό στήν πατρίδα** - προσβολή τῆς σημαίας συνιστᾷ προσβολή τῆς πατρίδας. Ὁ ὀρισμός σημαιοφόρου μέ κλήρωση ὑποβαθμίζει τόν συμβολισμό τῆς σημαίας καί ἀπαξιώνει πλήρως τήν ἀριστεία. Ὁ ὀρισμός ὡς σημαιοφόρου τοῦ ἀρίστου ἀποτελεῖ ἐπιβράβευση τῆς προσπάθειάς του καί ἔναυσμα γιά εὐγενῆ ἀμίλλα μεταξύ τῶν συμμαθητῶν του.

5. Ἡ ἐφάπαξ ἀπλή ἀνάρτηση τῆς σημαίας στό σχολεῖο, ὅπως γίνεται στίς λοιπές δημόσιες ὑπηρεσίες, δέν ἀρκεῖ. Ἡ **ἐπαρση καί ἡ ὑποστολή τῆς σημαίας** μέ τή συνοδεία τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη καί **ιερή στιγμή τῆς λειτουργίας τοῦ σχολείου**, ἐνάντια στήν καθημερινή πεζότητα καί ἰσοπέδωση τῶν ἡμερῶν μας. Ἡ ἐπαρση καί ὑποστολή τῆς σημαίας συντελεῖ στήν καλλιέργεια χρηστῶν καί ὑπεύθυνων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι μέσα καί ἀπό αὐτή τή διαδικασία μαθαίνουν νά σέβονται τήν πατρίδα καί τά σύμβολά της.

6. Ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας κατά τίς ἐθνικές ἐορτές τονίζει τή συμπόρευση καί τή συμπαράστασή της σέ κάθε ἐκδήλωση ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ. Μέ τήν παρουσία της ἡ Ἐκκλησία λαμπρύνει κάθε τέτοια τελετή. Ἡ παρουσία τῆς σημαίας στοῦς

ναούς κατά τή διάρκεια τής δοξολογίας στίς ἐθνικές ἐπετείες εἶναι δηλωτική τοῦ σεβασμοῦ στίς ἀξίες πού αὐτή ἀντιπροσωπεύει καί ἐπιβάλλεται ἀπό τόν ἴδιο τόν σκοπό τοῦ ἔορτασμοῦ.

7. Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους ζητοῦμε τήν κατάργησι τῶν ἐπίμαχων διατάξεων τοῦ παραπάνω Π. Δ. ἢ τήν ἐπαναφορά τῶν ὅσων προέβλεπε τό Π. Δ. 201/1998.

Τά Ὁρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία τῆς Θεσσαλονίκης

1. Ἀδελφότης Θεολόγων «Ἡ Ζωή»
2. Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
3. Γονέων Ἑνωσι Χριστιανική Ἀγωγή (Γ.Ε.Χ.Α.)
4. Ἑλληνορθόδοξος Σύνδεσμος «Οἱ Παναγιόφιλοι»
5. «Ἐνωμένη Ρωμοσύνη», Σωματεῖο Μελέτης καί προβολῆς τῶν Ἑλληνορθόδοξων Ἀξιῶν
6. Ἱεραποστολικός Σύνδεσμος «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός»
7. Ὁρθόδοξος Ἀδελφότης «Ἁγία Φοῖβη»

8. Ὁρθόδοξος Ἀδελφότης «Ὅσια Ξένη»
9. Ὁρθόδοξος Ἀδελφότης «Χριστιανική Ἑλπίς»
10. Ὁρθόδοξος Χριστιανική Ἀδελφότης «Ἀγάπη Χριστοῦ»
11. Ὁρθόδοξος Χριστιανική Ἀδελφότης «Ἀπολύτρωσις»
12. «Παρακαταθήκη»
13. ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. (Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοπρωτοπαιδικῶν Ἀγῶνα)
14. Πρωτοβουλία Γονέων Βορείου Ἑλλάδος
15. Πρωτοβουλία Πολιτῶν γιά τήν Πνευματική Ἐλευθερία
16. Σύλλογος «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος»
17. Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Ὁ Μέγας Βασίλειος»
18. Σύλλογος Πολυτέκνων Νομοῦ Θεσσαλονίκης «Ἅγιοι Πάντες»
19. Σύλλογος Φίλων Ἰ. Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου «Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς»
20. Σ.Φ.Ε.Β.Α. (Συντονιστική Ἑνωσι Βορειοπρωτοπαιδικῶν Ἀγῶνα)
21. Φιλανθρωπικό Σωματεῖο «Μέρμια τῶν Πτωχῶν»
22. Χριστιανική Ἑνωσι Γονέων Θεσσαλονίκης

**ΓΟΝΕΙΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΤΟΥΣ «ΦΑΚΕΛΟΥΣ ΜΑΘΗΤΗ» ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΓΟΝΕΑ**

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Γενική Διεύθυνση Σπουδῶν Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης
Ἀνδρέα Παπανδρέου 37, Μαρούσι,
Τ.Κ. 151 80 ΑΘΗΝΑ

ΔΗΛΩΣΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ/ΦΑΚΕΛΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ
(Όνοματεπώνυμο)
(Διεύθυνση κατοικίας)
Κηδεμόνα/γονέα τοῦ/τῆς μαθητ. ...
πού φοιτᾷ στήν ... τάξη τοῦ Σχολείου

Κύριοι,
Είμαι ὀρθόδοξος χριστιανός, ὅπως καί τό παιδί μου, τά στοιχεῖα τοῦ ὁποῖου ἀναγράφω παραπάνω.

Σύμφωνα μέ τό **Σύνταγμα, ἄρθρο 16 παρ. 2**, τήν **Εὐρωπαϊκή Σύμβαση** γιά τά δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου καί **τό νόμο 1566/1985**, ἡ Ἑλληνική Πολιτεία ὀφείλει νά παρέχει παιδεία σύμφωνη μέ τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καί εἰδικά γιά τούς Ὀρθόδοξους Χριστιανούς μαθητές νά φροντίζει, ὥστε, ὅπως ἐπί λέξει ὀρίζεται «Νά γίνονται ἐλεύθεροι, ὑπεύθυνοι, δημοκρατικοί πολίτες, νά ὑπερασπίζονται τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς χώρας καί τή δημοκρατία, νά ἐμπέονται ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, τή ζωή καί τή φύση καί νά **διακατέχονται ἀπό πίστη πρὸς τήν πατρίδα καί τά γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παράδοσης.** Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς τους συνείδησης εἶναι ἀπαραβίαστη».

Παρά τήν ὑπαρξη αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς καί Διεθνοῦς Νομοθεσίας καί πλήθους σχετικῶν ἀποφάσεων Ἀνωτάτων Δικαστηρίων, τό παιδί μου πού φοιτᾷ στό παραπάνω σχολεῖο ἔλαβε τό ἐντυπο ὑλικό (βιβλίο) γιά τήν διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, πού φέρει τήν ὀνομασία «Φάκελος Μαθητῆ».

Ἀφοῦ μελέτησα τό ὑλικό αὐτό τό ὁποῖο εἶδε καί τό παιδί μου, σᾶς δηλώνω ὅτι:

ΣΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΩ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

τόν ἄνω «Φάκελο Μαθητῆ» τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, πού φέρει τή μορφή σχολικοῦ βιβλίου, γιά τούς παρακάτω νομίμους καί ἀληθινούς λόγους:

1. Ὁ ἄνω «Φάκελος Μαθητῆ» περιέχει ὑλικό ἀπό διδασκαλίες πολλῶν θρησκευτικῶν, καί **ἐπιφέρει σύγχυση** στήν

Ὀρθόδοξη θρησκευτική διαπαιδαγώγηση τοῦ παιδιοῦ μου, ἡ ὁποία ἐπιθυμῶ νά τοῦ παρέχεται.

2. Ὁ **ἀντιπαιδαγωγικός τρόπος** πού παρουσιάζεται τό ἄνω ὑλικό ἐπιφέρει παιδαγωγική καί γνωσιολογική σύγχυση στό παιδί, διότι δέν ἐμβαθύνει καί δέν ἐμπνέει πρὸς τήν Ὀρθόδοξη πίστη του κατά τή διάρκεια τῆς φοίτησής του. Ἐπιπλέον δέν παρέχει στό παιδί μου οὔτε τά στοιχεῖα πού χρειάζεται νά γνωρίζει γιά τήν πίστη του ἕνας Ὀρθόδοξος Χριστιανός.

3. Ὁ «Φάκελος Μαθητῆ» **παρουσιάζει μονόπλευρα ἄλλες θρησκείες** ἢ θρησκευτικές ὀμάδες, ἀποκρύπτοντας ἐπιμελημένα διδασκαλίες τους πού περιέχουν φανατισμό, ρατσισμό καί μίσος. Ἐπομένως δέν εἶναι ἀληθῆς.

4. Σέ κάθε περίπτωση δέν **ἀνέχομαι τήν ἄνιση μεταχείρισή μου ὡς ὀρθόδοξου χριστιανοῦ** σέ σχέση μέ ἄλλες θρησκευτικές κοινότητες στήν Ἑλλάδα ὅπως τῶν Μουσουλμάνων, Καθολικῶν καί Ἰουδαίων Ἑλλήνων Πολιτῶν πού ἔχουν τήν εὐχέρεια βάσει τοῦ ἀρθ. 68 τοῦ Ν. 4235/2014 καί τοῦ ἀρθ. 55 Ν. 4386/2016 νά ἐπιλέγουν τά διδακτικά τους ἐγχειρίδια γιά τήν κατηχητική - ὁμολογιακή διδασκαλία τῆς θρησκείας τους στά Ἑλληνικά Δημόσια Σχολεῖα, **ἐνῶ ἐγώ, πού ἀνήκω στή θρησκευτική πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, νά μὴν ἔχω τέτοια ἐπιλογή γιά ὁμολογιακό μάθημα θρησκευτικῶν.** Ἡ ἄδικη αὐτή μεταχείρισή μου καταφανῶς ἀντίκειται στή Συνταγματική Ἀρχή τῆς Ἰσότητας καί τῆς Ἀνεξιθρησκείας, πού ἐσεῖς παραβιάζετε. Ἐξάλλου ἡ Εὐρωπαϊκή Σύμβαση γιά τά δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου ρητά ὀρίζει ὅτι κάθε κράτος ὀφείλει νά παρέχει στους μαθητές του **Παιδεία σύμφωνη μέ τίς θρησκευτικές καί φιλοσοφικές**

πεποιθήσεις των γονέων τους, και βάσει αυτής ασκῶ τὴν παρούσα Δίλωση.

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

τό τέκνο, πού ασκῶ τὴν κηδεμονία, **νά διδάσκεται** γιὰ τό τρέχον σχολικό ἔτος καί στό ἐξῆς **τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν** ὅπως τό Σύνταγμα, οἱ Διεθνεῖς Συνθήκες καί ὁ νόμος ὀρίζει, δηλαδή **μέ ὀρθόδοξη ὁμολογιακή κατεύθυνση, μέσα ἀπό τά προϋφιστάμενα σχολικά ἐγχειρίδια τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, δηλαδή αὐτά τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2016-2017.** Σέ καμία περίπτωση δέν συναινῶ νά ἀποτελέσει ὁ Φάκελος Μαθητῆ μέσο ἀξιολόγησης τοῦ παιδιοῦ μου.

Ο/Η κηδεμόνας

Σημείωση: Ἡ Πρωτότυπη δὴλωση μαζί μέ τό φάκελο τοῦ μαθητῆ, ὅπως ὀνομάζει τό Ὑπουργεῖο τό βιβλίο τῶν Θρησκευτικῶν, πού μοίρασε, ἀποστέλλεται στό Ὑπουργεῖο ἢ στόν κ. Διευθυντή/τρια τῆς Σχολικῆς Μονάδας πού φοιτᾷ τό τέκνο, ὁ ὁποῖος καί εἶναι ὑποχρεωμένος νά τό παραλάβει σέ κάθε περίπτωση σύμφωνα μέ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθ. 4 τοῦ Ν. 2690/1999 -ΦΕΚ Α΄ 45 καί νά τό διαβιβάσει στό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Σημ. «Π»: Προσοχή! οἱ ἐπιστροφές τῶν βιβλίων πρέπει **νά πραγματοποιηθοῦν ἄμεσα,** γιὰ νά εἶναι ἀποτελεσματικές.

ΕΛΛΗΝΑ ΕΥΠΙΝΑ. ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ!

τοῦ κ. Παναγιώτη Τσαγκάρη,

Γεν. Γραμματέα τῆς Πανελληνίας Ἑνώσης Θεολόγων (Π.Ε.Θ.)

Ἡ διανομή ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας στούς μαθητές/τριες τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῶν νέων βιβλίων –«Φακέλων μαθητῆ» τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν– συνιστᾷ τόν ἀπόλυτο διασυρμό - ἐξευτελισμό τῆς Ὀρθόδοξης Χριστιανικῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, διότι διαμέσου αὐτῶν τῶν «Φακέλων» οὐσιαστικά:

1. Ἡ Ὀρθόδοξη Χριστιανική Ἑλληνική Ἐκκλησία αὐτοπαρατεῖται πλέον ἀπό τό δικαίωμά της νά χαρακτηρίζεται ὡς ἡ Ἐκκλησία, ἐκχωρώντας στήν πολιτεία τό δικαίωμα ἀφενός νά τὴν χαρακτηρίζει **ὡς μία τῶν Θρησκευτικῶν καί ὄχι ὡς τὴν Ἐκκλησία,** τὴν κατέχουσα τὴν μόνη ἐξ Ἀποκαλύψεως Ἀλήθεια καί ἀφετέρου νά διδάσκει, νά κατηχεῖ καί νά προπαγανδίζει τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς μαθητές/

τριες μέ πολυθρησκειακὴ διδασκαλία, ἡ ὁποία καλλιεργεῖ τό διαθρησκειακό πνεῦμα, τὴ σύγχυση καί τόν συγκρητισμό.

2. Ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία, ὑποταγμένη καί συμβιβασμένη καθὼς εἶναι, μέ ἀδικαιολόγητη δουλοπρέπεια, στήν νεοσταξικὴ κυβέρνηση τῶν ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ἀκολουθεῖ τό πνεῦμα τῆς «ρεαλπολιτικῆς» καί δίνει τὴν γραμμὴ τῆς ὑποχώρησης στίς κάθε εἴδους νεοσταξικὲς ἀπαιτήσεις, στήν παθητικὰ ἀποδεχόμενη τὰ πάντα καί ὑπνώττουσα Ἑλληνικὴ κοινωνία, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπέρχεται – καί σέ συνδυασμό μέ τὴ σταδιακὴ ὀλοκλήρωση τοῦ σχεδίου τοῦ εἰρηνικοῦ ἐποικισμοῦ τῆς χώρας ἀπὸ μουσουλμανικὲς ὀρδές πού συντελεῖται σταδιακὰ στίς μέρες μας– τό τέλος τοῦ σύγχρονου Ἑλληνικοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανικοῦ κράτους.

Μιά νέα Άλωση του Έλληνισμού, τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Ὁρθοδοξίας, κολοσσιαίων, κοσμοπολιτικῶν, οἰκουμενικῶν διαστάσεων καί συνεπειῶν ἐπιχειρεῖται καί συντελεῖται, μέσῳ ὅλων τῶν προαναφερομένων αὐτῶν γεγονότων, πού ἴσως εἶναι **μεγαλύτερες τῶν συνεπειῶν πού βίωσε ὁ Ἑλληνισμός καί ἡ Ὁρθοδοξία ἀπό τήν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης, τήν πτώση τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καί τή Μικρασιατική καταστροφή.**

Δανειζόμενοι μάλιστα καί ἐλαφρά παραφράζοντας φράσεις ἀπό τή δραματική καί προφητική ἐπιστολή τοῦ Ἁγίου Χρυσόστομου Σμύρνης στόν Ἐλευθέριο Βενιζέλο, τήν προπαραμονή τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου του στίς 25 Αὐγούστου 1922, κατά τήν κατάληψη τῆς Σμύρνης στήν ὁποία διακρίνεται ἡ ἀγωνία του γι' αὐτό πού ἐπέρχεται γιά τούς Ἑλληνες τῆς περιοχῆς, χωρίς κανεῖς νά μπορεῖ νά τό ἀποτρέψει, θά λέγαμε καί ἐμεῖς σήμερα ὅτι: «Ὁ Ἑλληνισμός, τό Ἑλληνικόν Κράτος ἀλλά καί σύμπαν τό Ἑλληνικόν Ἔθνος καταβαίνει πλέον εἰς τόν Ἄδην ἀπό τοῦ ὁποίου καμμία πλέον δύναμις δέν θά δυνηθῆ νά τό ἀναβιάσῃ καί τό σώσῃ...». Ἀπευθυνόμενος τότε στούς Ἑλληνες, ὁ μαρτυρικός Ἱεράρχης τόνιζε, ὅτι «τῆς ἀφαντάστου ταύτης καταστροφῆς βεβαίως αἴτιοι εἶναι οἱ πολιτικοί καί προσωπικοί σας ἐχθροί, πλὴν καί Ὑμεῖς φέρετε μέγιστον τῆς εὐθύ-

νης βάρους διά τὰς πράξεις Σας...». Ἡ ἴδια ἀκριβῶς διαπίστωση ἰσχύει σήμερα στό ἀκέραιο καί γιά τούς νεοέλληνες. Ναι, ἔτσι εἶναι, διότι ἡ Ἑλληνική κοινωνία δέν ἀποδομεῖται, ἔχει ἤδη ἀποδομηθεῖ!

Ἄραγε, λοιπόν, δέν ὑπάρχει λόγος πλέον, νά τεκμηριώσῃ ὁ ὁποιοσδήποτε τίποτε καί γιά κανέναν; Μήπως ἤρθε ἡ ὥρα κι ἡ στιγμή πού κάποιος πρέπει νά ἀναφωνήσῃ τό ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ τοῦ Ἑλληνισμού, τῆς Ἑλλάδας;

Θεωροῦμε πῶς ὄχι ἀκόμη. Φαίνεται ὅτι δυστυχῶς στήν Ἑλληνική κοινωνία καί Ἐκκλησία **ὑπάρχουν πολλοί ραγιαδες ἀλλά ὑπάρχουν ἀκόμη καί Ἑλληνες μέ ἀνδρεία ψυχῆ καί δυνατή χριστιανική πίστη.** Ἐπομένως, Ἑλληνες, «ἐπέστη ἡ μεγάλη ὥρα τῆς μεγάλης ἐκ μέρους σας χειρονομίας».

Ἐμπρός λοιπόν ἐσεῖς οἱ ραγιαδες, ἐμπρός ἐσεῖς οἱ σκλάβοι τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων, σιωπήστε καί διδάξτε στά ὀρθόδοξα παιδιά σας τήν προσευχή τοῦ Ἀλλάχ, μέσα ἀπό τά βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν πού σᾶς ἐπιβάλλει τό ἑλληνικό κράτος.

Ἐμπρός ὅμως κι ἐσεῖς οἱ γενναῖοι Ἑλληνες, ξυπνήστε τώρα ἀντισταθεῖτε τώρα! Διατηρήστε τήν ἐλευθερία καί τήν ταυτότητα τῶν Ἑλλήνων. Κρατήστε ψηλά στήν ψυχῆ σας, τήν Ἑλλάδα!

Ἀντίσταση τώρα!

«Ἄν οἱ Χριστιανοί δέν ὁμολογήσουν, δέν ἀντιδράσουν, αὐτοί θά κάνουν χειρότερα. Ἐνῶ ἂν ἀντιδράσουν, θά τό σκεφθοῦν. Ἀλλά καί οἱ σημερινοί Χριστιανοί δέν εἶναι γιά μάχες. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοί ἦταν γερά καρῦδια· ἄλλαξαν ὅλο τόν κόσμον. Καί στήν βυζαντινὴ ἐποχὴ μιά εἰκόνα ἔβγαζαν ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀντιδρούσε ὁ κόσμος. Ἐδῶ ὁ Χριστός σταυρώθηκε, γιά νά ἀναστηθοῦμε ἐμεῖς, καί ἐμεῖς νά ἀδιαφοροῦμε! Ἄν ἡ Ἐκκλησία δέν μιλά, γιά νά μὴν ἔρθῃ σέ ρήξη μέ τό κράτος, ἂν οἱ μπροπολίτες δέν μιλοῦν, γιά νά τά ἔχουν καλά μέ ὄλους, γιατί τούς βοηθᾶνε στά Ἱδρύματα κ.λπ., οἱ Ἁγιορεῖτες πάλι ἂν δέν μιλοῦν, γιά νά μὴν τούς κόψουν τά ἐπιδόματα, τότε ποιός θά μιλήσῃ;»

Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, *Λόγοι Β΄, Πνευματικὴ Ἀφύπνιση*, σ. 37.

ΘΥΜΙΑΜΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

τῆς κ. Εὐδοξίας Αὐγουστίνου, Φιλολόγου-Θεολόγου

Μετά ἀπό παρέλευση πολλῶν ἐτῶν ἡ Ἑλληνική Πολιτεία, ἀνταποκρινόμενη στήν ἀπαίτηση τῆς μνήμης καί στήν ἀληθινή καταγραφή τῆς ἱστορίας, τίμησε τούς ἐθνικούς μας εὐεργέτες, **καθιερώνοντας (τό 2007) τήν 30ή Σεπτεμβρίου ὡς «Ἡμέρα μνήμης τῶν Ἐθνικῶν μας Εὐεργετῶν».**

Ὡς Ἐθνικοί Εὐεργέτες χαρακτηρίζονται οἱ πλούσιοι Ἕλληνες, πού ὑλοποιώντας τήν προτροπή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, «μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος» (Α΄ Κο 10,24) προσέφεραν μέρος ἀπό τήν περιουσία τους ἢ καί ὀλόκληρη γιά κοινωφελεῖς σκοπούς, ὅπως ἴδρυση εὐαγῶν ἰδρυμάτων, χρηματοδότηση ἐξαίρετων ἐκδόσεων κ.ἄ, καί συνέβαλαν ποικιλοτρόπως στήν ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας. Κίνητρό τους ὑπῆρξε ἡ βαθειά πίστη στόν Θεό, ἡ ἀγάπη πρὸς τήν πατρίδα, ἡ νοσταλγία καί ὁ πόνος γιά τήν πάσχουσα ὁμογένεια.

Ἡπειρώτες, Μακεδόνες, Θεσσαλοί, Ρουμελιῶτες, Πελοποννήσιοι, Νησιῶτες, Θρακιῶτες -στήν πλειοψηφία τους βλάχοι- παίρνουν τόν δρόμο τῆς ξενιτειᾶς. Οἱ περισσότεροι ἀπό αὐτούς ζοῦν ἀσκητικά κι ἐργάζονται σκληρά στή Βενετία, σέ ἐνετοκρατούμενες πόλεις, στή Μολδοβλαχία, στή Ν. Ρωσία, στήν Κωνσταντινούπολη, στή Μ. Ἀσία, στήν Αἴγυπτο, γιά νά βοηθήσουν τούς χεμαζόμενους τόπους τους καί ὅλη τή Ρωμοσύνη. Ἡ εὐάνδρος Ἡπειρος κατέχει ἐξέχουσα θέση στήν παράδοση τῆς ἐθνικῆς εὐεργεσίας, ἀφοῦ ἀνέδειξε τούς σπουδαιότερους τοπικούς καί ἐθνικούς εὐεργέτες.

Ἄνθρωποι ἀπλοί, ἐργατικοί, εὐφυεῖς, καί παράλληλα φλογεροί πατριῶτες, ἀγνοοῦν ἰδεολόγοι, εὐεργετοῦν διακριτικά,

χωρίς νά ἐπιζητοῦν δόξα, ἰδιαίτερη τιμή, ἐξουσία, κι ἀποθέτουν στά ἀπλωμένα χέρια τῆς πενομένης πατρίδας ὅ,τι μέ τόν τίμιο μόχθο τους ἀπέκτησαν. Κι ἐκείνη μέ εὐγνωμοσύνη τούς ἀντιχαρίζει τόν ἐπίζηλο τίτλο τῶν «Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν».

Τά φωτεινά παραδείγματα τῶν μεγάλων εὐεργετῶν καί οἱ καίριες παρεμβάσεις τους, πού συνεχίζονται μέχρι σήμερα, ἔχουν τήν ἀρχή τους στόν 16ο αἰῶνα. Ἀπό τότε καταγράφονται οἱ πρῶτες μεγάλες δωρεές τῶν ὁμογενῶν μας. Εὐεργέτες, ἐπίσης, στήριξαν τό ἔθνος ὅταν ἔβγαυε μπαρουτοκαπνισμένο καί πληγωμένο ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821. Ἔχτισαν σχολεῖα, νοσοκομεῖα καί ὀρφανοτροφεία. Ὀπλισαν τό κράτος (π.χ. θωρηκτό Ἀβέρωφ) σέ κρίσιμες στιγμές. Μέ δικά τους χρήματα ἀναβίωσαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες τό 1896, τρία χρόνια μετά τό «Δυστυχῶς, ἐπτώχευσάμεν» τοῦ Χαρίλαου Τρικούπη*.

Ἀτέλειωτος εἶναι ὁ κατάλογος τῶν εὐεργεσιῶν τους καί ἀνεξίτηλα χαραγμένη στή μνήμη τῶν Ἑλλήνων ἡ προσφορά καί ἡ δράση τῶν σπουδαίων αὐτῶν μορφῶν.

Ἀρκετά ἀπό τά ἔργα τους μέχρι καί σήμερα δεσπόζουν στόν ἑλληνικό χῶρο ἀγέρωχα καί εὐθυτενῆ, μνημειώνοντας καί μεταλαμπαδεύοντας τόν ψυχικό πλοῦτο, τά εὐγενῆ συναισθήματά τους γιά τήν ἀνθρώπινη ψυχή καί τήν ἀμέριστη γενναιοδωρία τους πρὸς τόν ἑλληνικό πολιτισμό.

Οἱ φιλογενεῖς εὐεργέτες ἰδιαίτερα φροντίζουν νά κοσμήσουν, νά «χρυσώσουν» τήν πρωτεύουσα τοῦ νεαροῦ κράτους, τήν Ἀθήνα, κι ἄς μὴν τήν εἶχαν πολλοί ἀπ' αὐτούς οὐδέποτε ἐπισκεφθεῖ. Σχεδόν κάθε μεγάλο

* Δικαιολογημένος ὁ συνειρμός λόγω ἀντίστροφης πορείας: Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες 2004. Ἀρκετοὶ ἰδιῶτες πλουτίζουν καί μετά ἀπό λίγα χρόνια τό κράτος μας πτωχεύει.

δημόσιο έργο στό «κλεινόν άστν» κρύβει στά γερά του θεμέλια κάποιον δωρητή, κάποιον έθνικό ευεργέτη. Άμέτρητα χρήματα έστειλαν οί Έλληνες τής διασποράς, γιά νά χτιστοϋν και νά λειτουργήσουν ή Άκαδημία Άθηνων, τό Πολυτεχνείο, τό Αρχαιολογικό Μουσείο, ή Έθνική Βιβλιοθήκη, ή Ριζάρειος Άκαδημία, τό Ώδειο Άθηνων, τό Βαρβάκειο Άρρεναγωγείο, τό Άρσάκειο, ή Φοιτητική Έστία Κηφισιάς, τό Παναθηναϊκό Στάδιο, τό Ζάππειο Μέγαρο, τό Έθνικό Άστεροσκοπείο, τά μεγάλα όρφανοτροφεία Άμαλιείο και Χατζηκώνστα, ή Μπρόπολη Άθηνων, τό Όφθαλμιατρείο, ή Σχολή Ευελπίδων, τό Έφηβείο ή Φυλακές Άβέρωφ, τά άσυλα ανιάτων και άστεγών, τά Νοσοκομεία, τά Πτωχοκομεία, τά Γηροκομεία και τά Βρεφοκομεία, καθώς και δεκάδες κτήρια πού έξασφάλισαν φροντίδα γιά τήν ψυχαγωγία και όδήγησαν στην πνευματική καλλιέργεια των Άθηναίων. Δικαιολογημένα γράφτηκε ότι «αί Άθηναι χρεωστοϋν τόν άριστον και ώφελιμότατον αυτών κόσμον εις τήν Ήπειρον».

Τό προσκλητήριο του Γένους, στό όποιο ανταποκρίθηκαν μέ άτόφια άγάπη και περίσσειμα ψυχής, είναι μεγάλο και βροντερό. Ό τεράστιος κατάλογός τους άποτελείται από όνόματα βαριά, πού έγγραφαν ιστορία, όπως οί άδελφοί: Ζωσιμάδες, Αναστάσιος και Κωνσταντίνος Σισμανόγλου, Γεώργιος και Μάνθος Ριζάρης, Ευάγγελος και Κωνσταντίνος Ζάππας, Λέων και Ίωάννης Μελάς, Έμμανουήλ και Άντώνης Μπενάκης, Σίμων και Γεώργιος Σίνας, Γρηγόριος και Γεώργιος Μαρασλής και οί Άπόστολος Άρσάκης, Άνδρέας Συγγρός, Γεώργιος Χατζηκώνστας, Ευγένιος Ευγενίδης, Ίωάννης Βαρβάκης, Παναγιής Χαροκόπος, Διονύσιος Αιγινίτης, Θεόδωρος Άρεταίος, Ζώνη Καπλάνης, Βασίλειος Σιβιτανίδης, Ίωάννης Δομπόλης, Μιχαήλ Τσιτίσας, Γεώργιος Σταύρου κ.ά.

Δίπλα στους επώνυμους, άξίζει νά μνημονεύονται και τόσοι άνώνυμοι ευεργέτες· εκείνους δέν μπόρεσε νά τους καταγράψει ή ιστορία. Είχαν, όμως, τή δική τους χρυσή ευεργετική διαδρομή. Ένας και μόνον αριθμός άρκεϊ, γιά νά φωτιστεί ή προσφορά τους: Στην άρχή του προηγούμενου αιώνα, μέσα σέ δύο δεκαετίες (1900-1920) καταγράφονται 3.962 δωρεές και κληροδοτήματα γιά τήν ενίσχυση των έθνικών άγώνων και τήν κατασκευή κοινωφελών έργων.

Άπίστευτο, αλλά άληθινό! Πορεύθηκαν οί ευγενείς αυτοί ευπατρίδες μέ σαφή επίγνωση ότι «σήμερον έμου, αύριον έτέρου και ουδέποτε τινός». **Ή ζωή τους, τό λαμπρό τους παράδειγμα, ή γεμάτη αυτοθυσία σεμνή προσφορά τους εμπνέουν, έλέγχουν, άποτελοϋν φάρο και όδηγό γιά τίς γενιές πού έρχονται και στερεή βάση γιά τήν έθνική μας αυτογνωσία και έγρήγορση.** Οί στίχοι του Καβάφη «Όταν θέλουν οί Έλληνες νά καυχηθοϋν “Έτοιμους βγάξει τό Έθνος μας”, θά λένε», βρίσκουν έδω άπόλυτη εφαρμογή. Πράγματι, οί ευεργέτες άποτελοϋν γιά τό έθνος μας **μέγα ήθικό κεφάλαιο** και δικαιούνται τήν τιμή και τήν ευγνωμοσύνη όλων μας. Άς μίλησουμε ποτέ τή μεγάλη προσφορά τους. Μέ τό μεγάλο τους έργο στήριξαν τή σύγχρονη πορεία του Έλληνισμού και σήκωσαν ψηλά τήν Ελλάδα.

Στή συγκυρία πού ζοϋμε, οί Έθνικοί Ευεργέτες μās δείχνουν και πάλι τόν δρόμο γιά τή δημιουργία και τήν έθνική άνάταση, ή όποία -έλπίζουμε- ότι δέν θά άργήσει, άν μετουσιώσουμε τήν κληρονομία τους σέ νοοτροπίες και πρακτικές, πού ύπηρετοϋν θυσιαστικά τό συλλογικό συμφέρον, και άν αναδείξουμε και σήμερα, όσο ποτέ, τήν άξία τής ανιδιοτελοϋς προσφοράς και τής χριστιανικής άλληλεγγύης.

Αιωνία ή μνήμη των Έθνικών μας Ευεργετών!

ΕΛΛΑΣ ΤΕΛΟΣ;*

του κ. Κωνσταντίνου Ρωμανού, Καθηγητού Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Ὁ ἐποικισμός τῆς ἐθνικῆς ἐπικράτειας

Γιὰ νά συντελεσθεῖ ἡ μετάλλαξη τοῦ ἐθνικοῦ κράτους σέ πολυεθνικό, πρῶτα ἀπό ὅλα εἶναι ἀναγκαῖο νά δημιουργηθοῦν τετελεσμένα γεγονότα, ὅπως εἶναι ὁ **ἐποικισμός** τῆς ἐθνικῆς ἐπικράτειας ἀπό ἑκατομμύρια ἀλλοδαπῶν καί ἡ πολιτική θωράκιση τῆς μονιμότητας τῆς παρουσίας τους [...].

Γιὰ νά ἐπιτευχθοῦν οἱ στόχοι αὐτοῖ στή πλαίσια ἑνός ὀργανωμένου κράτους μέ φυλασσόμενα σύνορα, ἐσωτερική ἀστυνόμευση, νομικό καθεστώς, ἱστορικούς θεσμούς καί ὑλικοτεχνική ὑποδομή, ἀναγκαῖα εἶναι ἡ θέληση καί **αὐτενέργεια τῆς διοίκησης** μέ τήν παράλληλη **παθητικότητα τοῦ πληθυσμοῦ**. Μόνο στήν περίπτωση κατάρρευσης ἑνός κράτους ὡς ἐπακόλουθο ἑνός πολέμου, ἐπανάστασης ἢ ἐκτεταμένης φυσικῆς καταστροφῆς εἶναι δυνατόν παρά τή θέληση τῶν ἰθυνόντων νά ἐξουδετερωθοῦν προσωρινά οἱ μηχανισμοί συνοχῆς καί ἀμύνης, δηλαδή αὐτοσυντήρησης μίας ὀργανωμένης κοινωνίας.

Ἐάν τέτοιοι λόγοι ἀνωτέρας βίας δέν συντρέχουν, τότε μόνο μία **ἐκτεταμένη συνωμοσία στό κέντρο τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ** μπορεῖ νά ἐπιφέρει τήν μετάλλαξη ἢ καί τήν ἐξαφάνιση τοῦ Κράτους - ἔθνους.

Ἄν ὁ στόχος αὐτός συναρτᾶται μέ τό ἐπιμελῶς ἀσαφές project τῆς παγκοσμιοποίησης, ἡ ἀναγκαῖότητα τῶν καταλλή-

λων μέσων γιά τήν ἐπίτευξή του γίνεται κατανοητή. Ὅντως στή μικρή Ἑλλάδα, περιθώριο τῆς Εὐρώπης, ἡ **συναίνεση τῶν στελεχῶν τοῦ μεγαλύτερου μέρους τοῦ πολιτικοῦ φάσματος ἀπό τά δεξιά πρὸς τά ἀριστερά ὡς πρὸς τό εὐκταῖον τῆς πολυπολιτισμικότητας εἶναι ἐντυπωσιακή** καί ὑπερβαίνει ὁ,τιδήποτε γνωρίζουμε ἀπό τήν Εὐρώπη. [...]

Τό μεγαλύτερο μέρος, ἂν ὄχι τό σύνολο τῶν πολιτικῶν μας δυνάμεων, ἀπό τήν ἐξωκοινοβουλευτική ἀριστερά ἕως ἑνα τμήμα τῆς δεξιᾶς, ἀλλά καί οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ νομικοῦ μας πολιτισμοῦ, ὅπως ὁ «Συνήγορος τοῦ Πολίτη», σέ θαυμαστή σύμπνοια **ἀπαιτοῦν τήν «νομιμοποίηση» ὄλων τῶν παρανόμων ἀδιακρίτως**. (Μέ ἐπείγουσα ἐπιστολή του πρὸς τήν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς Ἄννα Ψαρούδα - Μπενάκη ὁ «Συνήγορος τοῦ Πολίτη» Καθηγητής Γιώργος Κομίνης ἐπεσήμανε τήν «ἀντίφαση τοῦ γεγονότος ἀπό τή μία πλευρά νά ὑπάρχει στόχος τακτοποίησης ὄλων τῶν ἀλλοδαπῶν πού ἀποδεδειγμένα διαμένουν στή χώρα μας τόν τελευταῖο χρόνο μέ τό γεγονός ὅτι ὀρίζεται ὡς ἀποκλειστικός τρόπος ἀπόδειξης αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἡ θεώρηση εἰσόδου τοῦ διαβατηρίου, καθὼς ἡ ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς ρύθμισης θά ἀπέκλειε ἕναν πολύ μεγάλο ἀριθμό μεταναστῶν». ἐφημ. *Ἐλευθερία*, 7 Ιουλίου 2005, σελ. 48).

* Λόγω τῆς μεγάλης ἐπικαιρότητας τοῦ λεγομένου σήμερα μεταναστευτικοῦ ἢ προσφυγικοῦ (μέχρι πρότινος ἐχρησιμοποιεῖτο ὁ ὄρος λαθρομετανάστευση, ἀλλ' αὐτόν τόν ἐξαφάνισε ὁ νέος φασισμός, πού λέγεται «πολιτική ὀρθότητα»), δημοσιεύουμε ἐδῶ ἀποσπάσματα διορατικοῦ ἄρθρου τοῦ καθηγητοῦ Κωνσταντίνου Ρωμανοῦ, δημοσιευμένου τό 2005 (!) στό περιοδικό *Ρεσάλτο* (βλ. resaltomag.gr)

Θαυμάσια! Ο «Συνήγορος του Πολίτη» προτείνει να νομιμοποιούνται και αυτοί να καταστρατηγούν τους νόμους της χώρας εισερχόμενοι άνευ διαβατηρίου ή ελέγχου του διαβατηρίου! Κατόπιν αυτού γιατί να απορήσει κανείς, όταν μέσα στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών σε συνέντευξη τύπου καταγγέλλεται την ίδια μέρα η «μερική» νομιμοποίηση των παράνομων μεταναστών, που δεν είναι άλλο από «διακρίσεις» σε βάρος των μεταναστών; (Από τις οργανώσεις «Φόρουμ μεταναστών», «Συντονιστικό Αντιρατσιστικών Οργανώσεων και Κοινοτήτων», «Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ» συνδικαλιστικές αριστερές οργανώσεις και ΥΡΕ, έφημ. *Έλευθεροτυπία*, 7 Ιουλίου 2005, σελ. 48).

Τελευταία ύψηλό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ υπερθεμάτισε, αποκαλώντας «φασίστες» όσους Έλληνες αρνούνται την υπηκοότητα στους μετανάστες και αυτό ενώ ταυτόχρονα τό ίδιο στέλεχος αναγνώρισε ότι οί ταραχές στη Γαλλία ήταν έργο μεταναστών που ήδη είχαν την ιδιότητα του Γάλλου πολίτη (*Έλευθεροτυπία*», 16 Νοεμβρίου).

Δηλαδή έδω ενδέχεται ή υπηκοότητα όχι να αποτρέψει, αλλά αντιθέτως να ενθαρρύνει τόν ταραξία (έφ' όσον του παρέχει νομική προστασία). Η υπηκοότητα (!) είναι παραταῦτα ή σωστή κίνηση για την Ελλάδα. Πώς αυτό;

Μά διότι ή Ελλάδα θα «εντάξει» στην κοινωνία τρεις φορές περισσότερους μετανάστες, χωρίς τά προβλήματα της Γαλλίας. Τίνι τρόπο;

Μά μέ τίς μεγαλύτερες παροχές που ή Ελλάδα θα τους προσφέρει όντας φτωχότερη, μέ μεγαλύτερη ανεργία, χειρότερη παιδεία, έλλιπέστερη κοινωνική πρόνοια κ.λπ. άπ' ό,τι ή Γαλλία! Αξίζουμε άραγε αυτή τή λογική οί Έλληνες; Και όμως αυτό πιστεύει ό ίδιος ό άρχηγός του ΠΑ-

ΣΟΚ όταν έπισημαίνει ότι ή ούσιαστική **ένταξη στην ελληνική κοινωνία των μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς άποτελεί βασική προϋπόθεση για τήν ασφάλεια όλων των πολιτών**». (έφημ. *Η Καθημερινή*, 13 Νοεμβρίου 2005, σελ. 11).

[...]

Η άδεια παραμονής των παρανόμων δεν προϋποθέτει να είναι τό διαβατήριό τους σε ισχύ και επέκτείνεται σε όσους είχε απορριφθεί ή αίτηση για άσυλο, ή σε όσους έχουν καταδικασθεί από τό δικαστήριο άνηλίκων. Η **πράσινη κάρτα** και ή **πλήρης ύγειονομική κάλυψη** για όλους τους μετανάστες είναι στην Ελλάδα, ως μόνη χώρα της Εϋρωπαϊκής Ένωσης, **δωρεάν**.

Άνεπισήμως έχει καταγγελθεί από αυτόπτες μάρτυρες ή **έξυπηρετήση μεταναστών στό ΙΚΑ κατά προτεραιότητα**, όπως και **προνομιακή μεταχείριση** μεταναστών από όργανα της τάξεως σε όδικές παραβάσεις. [...]

Άλλη πάλι έρευνα του Πολυτεχνείου Κρήτης **άποσυνδέει ξενοφοβία και ρατσισμό**, δείχνοντας ότι δεν είναι ή φυλή, ή γλώσσα ή ή θρησκεία ό λόγος για τήν ξενοφοβία των Ελλήνων, αλλά οί φόβοι για τους κοινωνικούς κινδύνους που προκαλεί ή μόνιμη έγκατάσταση άλλοδαπών στη χώρα μέ προοπτική έλληνοποιήσεων, πολιτικής έκπροσώπησης σε ήγετικά επίπεδα (*Τό Βήμα*, 20 Νοεμβρίου 2005).

Αυτό που ήδη υποπτευόμεθα, τώρα ενισχύεται από ανεξάρτητες έρευνες: οί χαρακτηρισμοί «ρατσισμός», «φανατισμός», «συντηρητισμός», «ξενοφοβία», μέ τους όποιους άπλόχερα ή πολιτική και άκαδημαϊκή έλίτ στόλισε και στολίζει τόν ελληνικό λαό, **στερείται έπιστημονικού υπόβαθρου**, δεν στηρίζεται σε καμμία έρευνα, είναι στην καλύτερη περίπτωση φλυαρία ξιπασμένων παπαγάλων που

επιδεικνύουν εκ του ασφαλούς επιστη-
μοσύνη, καί ανώτερο δημοκρατικό φρό-
νημα εις βάρος τής πατρίδας πού τούς
γέννησε καί του λαού πού τούς θρέφει.
Στή χειρότερη περίπτωση είναι παγκοσμι-
οποιητική συνωμοσία κατά του ελληνικού
έθνους μέ στόχο τήν αποδυνάμωση καί
έξαφάνισή του.

Οί Έλληνες, μετανάστες στή χώρα τους

Οί Έλληνες νά γίνουν μετανάστες στή
χώρα τους καί οί μετανάστες κύριοι τής
χώρας. Όποιος άμφισβητεί τήν «πολυπολι-
τισμικότητα» είναι φασίστας. Οί άνησυχίες
των πολιτών νά ξεπερνιούνται από θέση
ύπεροχής, σάν τά κλάματα του μωρού.

Ό στόχος νά γίνει ή Ελλάδα μία με-
γάλη αγορά είκοσι έκατομμυρίων χωρίς
ταυτότητα καί πολιτική βούληση πρέπει
νά επιτευχθεί μέ κάθε τρόπο. Τό χειρό-
τερο άπ' όλα θά ήταν νά έρωτηθεί μέ
δημοψήφισμα ό λαός. Ό έποικισμός τής

Έλλάδος είναι πεπρωμένον, ό «φυγείν
άδύνατον». Είναι ή «όμαλή λειτουργία
τής αγοράς τήν έποχή τής παγκοσμιοποι-
σης», (έφημ. *Η Βραδυνή τής Κυριακής*,
13 Νοεμβρίου 2005).

Οί ξένοι δέν πρέπει νά είναι ξένοι
στή χώρα του Ξένιου Διός. Όχι, βέβαια!
Πρέπει νά γίνουν ιδιοκτήτες. Άκινήτων
καί γης (Τό 2004 ό Πρόεδρος Κτηματο-
μεσιτών Άττικής, άπεκάλυψε στήν τηλε-
όραση ότι τό προηγούμενο έτος τό 1/3
των αγορών άκινήτων τής Άττικής έγινε
άπό Άλβανούς. Είναι επίσης γνωστό ότι
**ή πανίσχυρη άλβανική μαφία ξεπλένει
χρήματα διά τής αγοράς άκινήτων.** Οί
Έλληνικές τράπεζες έχουν προνομίους
όρους για αγορές άκινήτων πού άφορούν
μόνον Άλβανούς. **Ό μέσος όρος κατα-
θέσεων των Άλβανών είναι διπλάσιος
άπό αυτόν των Έλλήνων.** Είναι ένδια-
φέρον νά θυμηθοΰμε επί του προκειμένου
μία σημαντική πτυχή του παλαιστινιακού

Η Παρακαταθήκη παρακαλεί για τή συνδρομή σας

Για τήν άποστολή τής συνδρομής σας (έσωτερικού 10 €, έξωτερικού 30 € καί Κύ-
πρου 15 €) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ένθετη ταχυπληρωμή (έμπεριέχεται σέ δύο
τεύχη τής Παρακαταθήκης έτησίως), ή όποία έχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος άπό
τίς άλλες ταχυδρομικές έπιταγές ή νά καταθέσετε χρήματα σέ έναν άπό τούς κατωτέρω
δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, αναγράφοντας καθαρά τό όνοματεπώνυμό σας, έτσι
όπως αναφέρεται στήν έτικέτα του περιοδικού, πού λαμβάνετε.

**Έθνική Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 (BIC) ETHNGRAA καί
Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA**

Γράφете καθαρά τά στοιχεία σας

Έάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια του έτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθή-
κη*, άγνοήστε τήν ταχυπληρωμή, πού θά βρεΐτε για δεύτερη φορά έντός του περιοδικού.

Η άποστολή των άποδείξεων σέ όσους έστειλαν συνδρομή γίνεται δύο φορές τό χρόνο.

Παρακαλούμε στό έντυπο τής ταχυπληρωμής νά γράφете **καθαρά** στή θέση «Άπο-
στολέας» τά στοιχεία σας, έτσι όπως αναγράφονται στήν έτικέτα τής *Παρακαταθήκης*,
πού λαμβάνετε. Έάν άλλα στοιχεία αναγράφουμε έμεις στήν έτικέτα στον φάκελο τής
Παρακαταθήκης καί άλλα έσεις στήν ταχυπληρωμή, πού μάς στέλνετε, δημιουργείται
πρόβλημα. Παρακαλούμε επίσης νά γράφете τό τηλεφώνό σας.

προβλήματος. Όταν ακόμα η Παλαιστίνη ήταν αραβική υπό αγγλική διοίκηση, Έβραιοι αγόραζαν γη και ακίνητα από τους Παλαιστινίους πληρώνοντας πάνω από την αξία. Οί μικροϊδιοκτήτες Παλαιστίνιοι ανακάλυψαν αργά τό σφάλμα τους, όταν οί νέοι ιδιοκτήτες απέκτησαν τήν κρίσιμη μάζα γιά νά επιβληθούν πολιτικά ιδρύοντας τό κράτος του Ίσραήλ. Έτσι ξεκίνησε ή κατάληψη τής Παλαιστίνης από τούς Έβραίους: μέ αγορές.

Πρέπει οί ξένοι νά έχουν υπηκοότητα, ιθαγένεια, πλήρη πολιτικά δικαιώματα. Οί Έλληνες θά προσφέρουν τήν Ελλάδα, πού μέ αίμα προεξέτειναν από τόν Όλυμπο, όπου έφθανε τό 1912, στήν Ήπειρο, Μακεδονία και Θράκη, σέ άλλοδαπούς νά τήν νέμονται, Έτσι, χωρίς νά έχουν χάσει κανένα πόλεμο. Γιά νά γίνει τό θέλημα τών πεφωτισμένων παγκοσμιοποιητών. **Πρώτοι οί Έλληνες αύτοκτονούν ως έθνος από συμπόνοια γιά τούς πεινασμένους του πλανήτη Γη. Αποξενώνονται διά τής «φιλοξενίας» από τήν ιστορία και τή γη τους.** Έγκαταλείπουν ως μετανάστες τή χώρα τους (1,5 εκατομμύριο), γιά νά εισαγάγουν στή συνέχεια διπλάσιο αριθμό πού θά καλύψουν τό κενό. Στους ξένους αυτούς επιφυλάσσουν όλη τή συμπόνοια, πού αρνήθηκαν στους συμπατριώτες τους πού ξενιτεύθηκαν γύρω στό 1960, γιατί πεινούσαν. Τήν ίδια μοίρα είχαν και οί Έλληνες πού τό 1955, τό 1949, τό 1922 εγκατέλειψαν τίς έστιές τους γιατί τούς κυνηγούσαν στρατοί και άστυνομίες. [...]

Η διάρρηξη του κοινωνικού ιστού

Η παγκοσμιοποίηση προβλέπει μεγάλες μετακινήσεις έξαθλωμένων μαζών κατά τίς επιταγές του πολυεθνικού κεφαλαίου.

Ός γνωστόν ή δημιουργία έφεδρικού στρατού εργατών συμπιέζει τίς άμοιβές και

τά λοιπά δικαιώματα τών εργαζομένων. **Ο ίδιος ο Μάρξ είχε μιλήσει γιά τή μετανάστευ ως όπλο του Κεφαλαίου τον περασμένο αιώνα.** Όμως ή σύγχρονη παγκοσμιοποίηση δέν σταματάει εκεί. Μέ τά συνθήματα τής «ένταξης» τών μεταναστών ή τής «πολυπολιτισμικότητας», τών «άνθρωπίνων δικαιωμάτων» και τής «ισότητας» διαρρηγνύει τόν κοινωνικό ιστό τών κοινωνιών πού είναι οργανωμένος γύρω από τούς κοινούς θεσμούς, προγόνους, ιστορία, γλώσσα, θρησκεία.

Η βίαιη σύμμιξη έτερογενών φυλών και πολιτισμών, πού ξαφνικά καλούνται νά ζήσουν μαζί, επειδή τό θέλησε μία τυφλή οικονομική αναγκαιότητα είναι ένα σόκ πού δοκιμάζει στό έπακρον τήν άντοχή τών έθνών. Τά ίσα δικαιώματα πάλι, εκεί πού δέν υπάρχει όμοιογένεια και όμογένεια τής κοινότητας, αλλά ούτε συγκεκριμένος αριθμός μελών, οδηγούν λόγω έλλείψεως κοινών στόχων στήν κατάλυση τής δημοκρατίας. [...]

Όταν όμως ή δημοκρατία καταλυθεί, τί άπομένει; Η δικτατορία. Γι αυτό ο Φουκουγιάμα δέν παρέλειψε νά συστήσει στους Ευρωπαίους τής πολυπολιτισμικής έποχής εκτός από τόν «έπαναπροσδιορισμό τής ταυτότητάς» τους και τήν **έγκαθίδρυση θεσμών καταστολής.**

Η κάθε έθνότητα, ως ζωντανός οργανισμός, επιδιώκει τήν αυτόσυντήρησή της. Δέν εγκαταλείπει εύκολα συλλογικές μνήμες, ήθη, έθιμα, θρησκεία, γλώσσα. Ούτε είναι επιθυμητό νά εξαφανίζονται οί έθνότητες, δηλαδή ή ποικιλομορφία, ο πλούτος τών εκφάνσεων του ανθρώπινου πνεύματος. Ούτε οί γλώσσες. Άλλιώς γιατί νά θρηνούμε τά είδη τών ζώων και φυτών πού κάθε μέρα εξαφανίζει από τόν πλανήτη ή ανθρώπινη δραστηριότητα, Είναι τά έθνη τών ανθρώπων λιγότερο σημαντικά από τά ζωικά είδη;

Πολυπολιτισμός σημαίνει γκέτο.

Πολυπολιτισμός επομένως, όπως ορθά έχει επισημανθεί, σημαίνει γκέτο. Τά γκέτο, μικρογραφίες των εθνών στα στενά γεωγραφικά πλαίσια του κράτους, μάλλον απομονώνονται τό καθένα στό δικό του στόχο καί συμφέρον παρά ενώνονται από τή δημοκρατία.

Ἡ γιά νά τό ποῦμε ἀλλιῶς, ἀκριβῶς ἡ δημοκρατία δίνει στό γκέτο τό ὄπλο γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ στόχου του. Ὁ ὁποῖος κάλλιστα μπορεῖ νά εἶναι ἀντίθετος ἀπό αὐτόν τοῦ ἐθνικοῦ κράτους εἰς τό ὁποῖο φιλοξενεῖται. Στήν Ἑλλάδα ἐπί τοῦ παρόντος δημιουργεῖται πρόβλημα, ὅταν Ἀλβανός μαθητής ἐπίκειται νά κρατήσει ἑλληνική σημαία. Φαντάζεσθε στό ἄμεσο μέλλον τί μπορεῖ νά συμβεῖ, ὅταν Ἀλβανοί μέ πολιτικά δικαιώματα θελήσουν ἀντί τῆς ἑλληνικῆς νά ὑψώσουν στίς ἑλληνικές παρελάσεις ἀλβανική σημαία; (καί θά ἔχουν αὐτό τό δικαίωμα στό πλαίσια τῆς πολυπολιτισμικότητας, τῶν ἴσων δικαιωμάτων κ.λπ. νά τό κάνουν).

Ἡ Ἑλλάδα θά διχαστεῖ στους «προοδευτικούς», πού θά εἶναι ὑπέρ τῆς ἀλβανικῆς σημαίας, καί τους «συντηρητικούς» πού θά εἶναι κατά. Στό τέλος θά ὑπάρξει ἴσως συμβιβασμός νά μὴν ὑψώσει κανένας καμία σημαία Ἐτσι ἡ Ἑλλάδα θά ὑποστείλει στό ἔδαφός της τή σημαία της. Κέρδος θά ποῦν μερικοί. Ἐάν ἦταν μόνο αὐτό...

Ὅλα αὐτά εἶναι θέματα πού ἀπαιτοῦν σκέψη καί λεπτές διακρίσεις. Οἱ Ἕλληνες ἀριστεροί εἶναι ὑποχρεωμένοι (ἀπέναντι στήν ἱστορία γιά νά καταλαβαιοῦμαστε) νά προχωρήσουν τάχιστα στήν κριτική τῆς ἰδεολογίας, ἂν δέν θέλουν νά παραμείνουν οὐραγοί καί ἀσυνείδητοι βοηθοί τοῦ πολυεθνικοῦ κεφαλαίου καί τῆς αὐτοκρατορικῆς λογικῆς τῶν ΗΠΑ.

Ἡ φράση «ὁμαλή ἔνταξη» ἢ «ένσωμάτωση» τῶν μεταναστῶν χρησιμοποιοῦται

κατά κόρον σέ ὅλες τίς διαβουλεύσεις τῶν ὑπευθύνων ὅπως καί τίς κινητοποιήσεις τῶν ἀκτιβιστῶν. Πολλοί ἐρμηνεύουν τήν «ὁμαλή ἔνταξη» ὡς πολιτιστική ἀφομοίωση τῶν μεταναστῶν στόν Ἑλληνισμό!

Δέν εἶναι καθόλου ἔτσι τά πράγματα: **«Τό ἄρθρο 66 τοῦ νέου μεταναστευτικοῦ νόμου θεωρεῖ ὡς γνώμονα τῆς κοινωνικῆς ἔνταξης τῶν ὑπηκόων τρίτων χωρῶν, πού διαμένουν στήν Ἑλλάδα, τή διατήρηση τῆς διαφοροτικότητας καί τῆς πολιτισμικῆς τους ἰδιατερότητας!»**.

Ἀποποιεῖται ἡ Ἑλλάδα τῆς ... ἐνσωμάτωσης καί στοχεύει πανηγυρικά στήν κοινωνική ἔνταξη ὡς συνύπαρξη καί ἀρμονική συμπόρευση πολιτισμικῶν ἑτεροτήτων.

Ἡ ἐπιστροφή, ἔστω καί ἀποσπασματική, στήν ἀντίληψη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς ἐξωστρεφοῦς κοσμοπολιτισμοῦ δέν μπορεῖ παρά νά δημιουργεῖ αἰσθήματα αἰσιοδοξίας». (βλ. Νίκου Δένδια, βουλευτῆ τῆς Νέας Δημοκρατίας καί μέλους τῆς ἐπιτροπῆς μετανάστευσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, «Ὁ νέος νόμος γιά τούς μετανάστες», ἐφημ. *Τό Βῆμα*, 7 Αὐγούστου 2005). Εἶναι προφανές ὅτι ἐδῶ ἔχουμε ἕνα αὐθεντικό δείγμα λόγου «ὑπερεθνικῆς ἐλίτ». [...]

Ὁ νέος νόμος περί μεταναστῶν εἶναι επομένως πολύ πιό συνεπής ὡς πρός τήν πραγματικότητα, ἐφόσον εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατο ὁποιαδήποτε χώρα νά «ένσωματώσει» τέτοιους ἀριθμούς μεταναστῶν. Ἐρα μόνο μέ πολιτιστικές ἑτερότητες, μέ διαφορετικά ἔθνη μέ τίς σημαίες τους θά μοιρασθοῦμε τήν ἐθνική μας ἐπικράτεια, κι αὐτό ὑπό ὄρους ἰσότητας.

Οἱ ξένοι αὐτοί, στό βαθμό πού θά ἔχουν πολιτικά δικαιώματα, δέ θά ἀνεχθοῦν οἰαδήποτε προνόμια τῶν Ἑλλήνων στή χώρα πού ἀκόμα λέγεται Ἑλλάδα. Θά βρίσκονται στους δήμους, στό κοινοβούλιο, τό στρατό καί τήν ἀστυνομία. Ἐάν Ἕλληνες διαφωνήσουν μέ τό

ξεπούλημα αυτό, θά βροῦν ἀπέναντί τους τήν ἔννομη τάξη. («Ἐκχέει ἔτσι ἡ μικρή Ἑλλάδα μιά πρωτοφανῆ ἐξωστρέφεια, μία λαμπρή ἀπάντηση στά ξενοφοβικά σύνδρομα πού μάχονται, μέ σαφῆ στήριξη μεγάλων πληθυσμιακῶν μαζῶν νά ἀλώσουν τήν ἔννομη τάξη καί νά κατατιμήσουν τήν κοινωνική ζωή...». Περαιτέρω ἐμπνευσμένα σχόλια ἐπί τοῦ νέου νόμου περί ἀλλοδαπῶν τοῦ βουλευτῆ Νίκου Δένδια (*Τό Βῆμα*, 7 Αὐγούστου 2005).

Στήν ἐκρηκτική μωσαϊκή κοινωνία τοῦ πολυπολιτισμοῦ οἱ ἐθνοτικές κοινότητες δέν διεκδικοῦν ἔνταξη καί ἀφομοίωση, ἀλλά ὁμαδικά δικαιώματα, κάθε κοινότητα ἐναντίον τῆς ἄλλης. (Κ. Βεργόπουλος, *Ἐλευθεροτυπία*, 11 Νοεμβρίου 2005). Τό οἰκουμενικό δημοκρατικό σύστημα παραμένει μόνο κατ' ὄνομα. Ἡ ἰσονομία τῶν πολιτῶν χάνει τό περιεχόμενό της, οἱ πολίτες ἐξωθοῦνται σέ συσσωματώσεις μέ βάση «κοινοτικά» στοιχεία, ὅπως θρησκεία, ἔθνος, φυλή, πολιτισμός (Κ. Βεργόπουλος, ἐφημ. *Ἐλευθεροτυπία*, 11 Νοεμβρίου 2005). [...]

Πόλεμος ὄλων ἐναντίον ὄλων

Ἦχι «ἀρμονική συμπόρευση» πολιτικῶν ἑτεροτήτων εἶναι λοιπόν τό μέλλον μας, ἀλλά πόλεμος ὄλων ἐναντίον ὄλων. Καί καταστολή, ὅπως προβλέπει ὁ Φουκουγιάμα. Οἱ κάμερες πού παρακολουθοῦν τίς κινήσεις μας στούς δρόμους σήμερα, ἡ ἄρση τοῦ ἀπορρήτου τῶν τηλεπικοινωνιῶν, οἱ ἀντιτρομοκρατικοί νόμοι, ἡ μελλοντική ἐνδεχόμενη ἴδρυση σωματίων πραιτωριανῶν ἀποτελουμένων ἀπό ξένους μέ παράδοση στά παραστρατιωτικά ἐπαγγέλματα, ἡ δικτατορία εἶναι τό μέλλον μας.

Μέ τήν ἀπώλεια τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρα τοῦ κράτους καί τήν συγκυριαρχία τῶν ξένων ἐπί τῶν ἐθνικῶν ἐδαφῶν θά χαθοῦν καί οἱ ἐλευθερίες τῶν Ἑλλήνων.

Τό πολυπολιτισμικό κράτος εἶναι μαφιόζικο κράτος. Οἱ ἀπελπισμένοι οικονομικοί μετανάστες δέν εἰσέρχονται μέ μόνο τους ὄπλο τήν ἀτομική ἀπελπισία στήν Ἑλλάδα, ἀλλά σάν ὑποχείρια τῆς μαφίας πού διακινεῖ ἀνθρώπους καί ἐμπορεύματα.

Λίγα πράγματα σχετικά μέ τή μαφία βλέπουν τό φῶς τῆς δημοσιότητας. Μιά πρόχειρη ἔρευνα τοῦ τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ «Ἀντέννα» 17 Ἰουλίου 2005 στή βραδυνή κίνηση τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν ἔδειξε ὅτι ἡ Κινεζική μαφία ἀπαιτεῖ 10.000 εὐρώ ἀπό κάθε μετανάστη πού φέρνει στήν Ἑλλάδα ἀπό τήν Κίνα, τό Πακιστάν, τήν Ταϊλάνδη κ.λπ.

Μέ σκληρή βία καί βασανιστήρια ἀποσπᾶ τό ποσό αὐτό τμηματικά ἀπό τά θύματά της. Αὐτό ἐπιβεβαιώνουν καί ἐκθέσεις τῆς ἑλληνικῆς ἀστυνομίας. [...]

[Καί καταλήγει ὁ Κωνσταντῖνος Ρωμανός:]

Δυστυχῶς ὅλα δείχνουν ὅτι τό μεταναστευτικό ζήτημα στήν Ἑλλάδα δέν θά μᾶς παρασύρει μόνο σέ μία οικονομική – πολιτική – πολιτιστική Ὀδύσσεια.

Θά ἔχει ἐπιπτώσεις καί στά ἐθνικά θέματα τῆς χώρας μας.

Ἐπιβάλλεται νά γίνει πάραυτα συζήτηση καί λαϊκό **δημοψήφισμα** γιά τό μεταναστευτικό.

Σημ. «Π»: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι τό ἄρθρο τοῦ κ. Ρωμανοῦ ἐγράφη καί πρωτοδημοσιεύθηκε τό 2005!

ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ ...*

του π. Γεωργίου Σχοινᾶ, ἐφημερίου Ἱ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Φιλοπάππου

Ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸ ἀκοῦμε διαρκῶς γιὰ ἀλλαγὲς πρὸς τὸ χειρότερο σὲ ὄλους τοὺς τομεῖς. Τὰ ἦθη ὀλοένα καὶ ἐκφυλίζονται, ἡ κοινωνία μας ἀποσταθεροποιεῖται, τὰ οἰκονομικὰ τόσο τοῦ κράτους ὅσο καὶ τὰ οἰκογενειακά μας μαραζώνουν, οἱ ἡγέτες παντοῦ σχεδὸν ἀνύπαρκτοι, τὰ πρότυπα μένουν πλέον στὰ συναξάρια, τὰ ψυχολογικά μας, ὀλοΐδια μὲ τὰ οἰκονομικά (γιατί ἄλλωστε ἐξαρτήσαμε τὰ πάντα ἀπὸ τὸ πόσα ἔχουμε). Ἔτσι λοιπὸν ἡ κατάσταση γύρω μας καὶ μέσα μας διαγράφεται ὀλοένα καὶ ζοφερότερη.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἡ δική μας στάση ἢ ἀντίσταση ἀπέναντι σὲ ὅλα αὐτὰ παντελῶς ἀνορθόδοξη. Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι Ἑλλήνες στὴν πλειοψηφία μας χάνουμε τὸ χαμόγελό μας, ξεχνᾶμε τὸ «ἔχει ὁ Θεός» καὶ ἀντὶ νὰ πεισμώσουμε καὶ νὰ ἐργαστοῦμε συντόμως, γιὰ νὰ διαλύσουμε τὰ σκοτάδια, ποὺ ἀπλώνονται παντοῦ, καθόμαστε μοιραῖοι καὶ ἄβουλοι συνάμα καὶ γίναμε θεατὲς τῆς ζωῆς μας, λὲς καὶ ξαφνικὰ γίναμε ὅλοι κομμάτια ἐνὸς πεπρωμένου ποὺ δὲν... μποροῦμε νὰ ἀποφύγουμε.

Μὰ θὰ ἔλεγε κανεὶς «τί μποροῦμε νὰ κάνουμε;».

- **Μποροῦμε** πρῶτα νὰ ζητήσουμε συγγνώμη ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ τὰ λάθη μας τὰ προσωπικὰ καὶ συλλογικά, ποὺ μᾶς ἔφτασαν ὡς ἐδῶ.

- **Μποροῦμε** νὰ κλάψουμε γιὰ τὴν ἀδιαφορία, ποὺ μᾶς διακατέχει γιὰ ὅλα τὰ οὐσιώδη αὐτῆς τῆς ζωῆς.

- **Μποροῦμε** νὰ πάψουμε νὰ πουλᾶμε τὰ πρωτοτόκια ἀντὶ πινακίου φακῆς.

Δηλαδὴ μποροῦμε νὰ ἀγκαλιάσουμε τὶς ἀρχὲς τῆς Πίστεώς μας καὶ τῆς πλούσιας Παραδόσεώς μας καὶ νὰ βασιστοῦμε σὲ αὐτὲς γιὰ τὸ αὐριό ἀπορρίπτοντας ὅλα αὐτὰ τὰ σεσηπὸτα δόγματα ποὺ μᾶς φέρνει ἡ λεγόμενη Νέα Ἐποχή, ποὺ εἶναι τόσο Παλιὰ ὅσο καὶ ἡ τραγικὴ πτώση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Ἑωσφόρου.

- **Μποροῦμε** νὰ ἐργαστοῦμε ἐντονότερα μέσα στὸ κοινωνικὸ γίνεσθαι, παντοῦ ὅπου ὑπάρχει περιθώριο συμμετοχῆς μας, χωρὶς νὰ αὐτοεξοριζόμαστε ἀπὸ τὴν πραγματικότητα μέσα στὴν ψεύτικη ἡσυχία μας.

- **Μποροῦμε** νὰ φωνάξουμε γιὰ ὅσους ἀδικοῦνται καὶ νὰ τοὺς συντρέξουμε σὲ κάθε ἀνάγκη τους.

- **Μποροῦμε** νὰ πιέσουμε τὸν ἑαυτὸ μας νὰ μετανοεῖ καθημερινὰ καὶ ἀντὶ νὰ χαλαρώνει ἀπὸ τὸ πρωὶ μέχρι τὸ βράδυ, παντοῦ νὰ προσεύχεται, παντοῦ νὰ γρηγορεῖ, παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ ἀγαπᾶ καὶ νὰ δημιουργεῖ, χωρὶς νὰ γκρινιάζει καὶ νὰ μεμψιμοιεῖ.

- **Μποροῦμε** νὰ χαιρόμαστε μὲ τὶς μικρὲς χαρὲς αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἐφ' ὅσον εἶναι εὐάρεστες στὸν Θεὸ μας καὶ νὰ τὸν δοξάζουμε γι' αὐτές.

- **Μποροῦμε** νὰ δοξάζουμε παντοῦ καὶ πάντοτε τὸν Τριαδικὸ μας Θεὸ γιὰ τὰ λυπηρὰ αὐτῆς τῆς ζωῆς, γιατί μᾶς εἶναι τόσο ἀπαραίτητα ὅσο καὶ τὰ εὐχάριστα. Δίχως αὐτὰ ἀμελοῦμε καὶ σταδιακὰ ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ὑπάρξεώς μας.

- **Μποροῦμε** νὰ ἐλπίζουμε καὶ νὰ λέμε πάντα «ἔχει ὁ Θεός», γιατί, ἀφοῦ μᾶς ἀνέχεται καὶ μᾶς ἀντέχει, τότε σί-

*Ὁμιλία, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου Φιλοπάππου στὶς 12 Ἰουνίου 2017.

γουρα κάτι καλό έχει και για έμας. Ἄν μᾶς εἶχε γιά τήν ἀπώλεια θὰ μᾶς ἐγκατέλειπε τελειωτικά. Βλέπουμε ὅμως ὅτι ἀκόμη κι ὅταν ἐπιτρέπει πειρασμούς καί δοκιμασίες, παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ χαθοῦμε.

• **Μποροῦμε** νὰ θυμόμαστε ὅτι ὁ Δημιουργός μας μᾶς ἀγαπᾷ ἀδιάπτωτα καί ζητᾷ κι ἐμεῖς νὰ ἀγαπᾶμε ἀλλήλους μὲ τὴν ἴδια σταθερότητα.

• **Μποροῦμε** νὰ μὴν ζητᾶμε εὐθύνες ἀπὸ κανένα καί νὰ κάνουμε κάτι γιά τὶς δικές μας εὐθύνες.

• **Μποροῦμε** νὰ κάνουμε κάτι καλὸ γιά τὸν ἑαυτό μας, γιά τοὺς γύρω μας καί γιά τὸν Θεὸ Πατέρα μας καθημερινὰ, ἂν ὄχι κάθε λεπτό τῆς ἡμέρας.

Μία καλὴ σκέψη, ἕνας καλὸς λόγος, μιὰ καλὴ πράξη καί μιὰ προσευχὴ καί

ὅλος ὁ κόσμος ἀλλάζει.

• **Μετανόησε** ἐσὺ καί θὰ ἀλλάξουν ὅλα γύρω σου.

• **Ἀγάπησε** ἐσὺ καί πολλοὶ θὰ σὲ ἀγαπήσουν· κάνε ἐσὺ τὴν ἀρχή.

• **Χτίσε** ἐσὺ κάτι ὁμορφο καί μὴν κοιτᾷς αὐτοὺς ποὺ γκρεμίζουν.

• **Ἀγίασε** ἐσὺ καί πάσχισε νὰ ζήσουν ὅλοι τὴν Ἀγιότητα τοῦ Χριστοῦ.

• **Ζῆσε** τώρα τὸν Παράδεισο καί μὴν ἀσχολεῖσαι μὲ τὴν Κόλαση.

• **Χαῖρε** τὴν Χαρὰ τοῦ Κυρίου σου καί μοίρασέ τὴν σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

• **Τελικὰ μποροῦμε...** Τελικὰ μπορεῖς τὰ πάντα μὲ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

• **Μὴν στέκεσαι...** «Νῆφε ἐν πᾶσι...».

• **Ἀγωνίσου** τὸν Ἀγῶνα τὸν Καλὸ... Καί ... Ἴχει ὁ Θεός!

ΕΙΡΗΧΕΙΣ ἢ ΣΧΟΛΙΑ

Οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως καί Ἀλεξανδρείας στό Bose (Μπόζε)

Ὅπως διαβάζουμε στό orthodoxia-ellhnismos.gr/2017/09/bose.html ὑπὸ τὸν τίτλο: «Συμπροσευχὴ Ὁρθοδόξων καί παπικῶν στὴν μεικτὴ διομολογιακὴ μοναστικὴ κοινότητα τοῦ Bose!»

«Ἀκολουθία στό Καθολικὸ τῆς Μονῆς Bose στὴν Β. Ἰταλία, παρουσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοδώρου καί τῶν Ὁρθοδόξων κληρικῶν καί λαϊκῶν ποὺ συμμετέχουν στὶς ἐργασίες τοῦ 25ου Συνεδρίου Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος, τὸ ὁποῖο διοργανῶναι ἡ Μονὴ τοῦ Bose ἀπὸ 6-9 Σεπτεμβρίου 2017, μὲ γενικὸ θέμα: “Τὸ δῶρο τῆς φιλοξενίας”.

»Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, τὴν Τετάρτη 6 Σεπτεμβρίου

2017 τό πρωῖ, κήρυξε μὲ τὴν ἐναρκτήρια ὁμιλία του τὶς ἐργασίες τοῦ 25ου Συνεδρίου. Τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, τὸν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί ὅλους τοὺς συνέδρους καλωσόρισε μὲ χαριετισμὸ τοῦ ὁ ἰδρυτῆς τῆς Μονῆς τοῦ Bose, ἐμπνευστὴς τῶν συνεδρίων Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος καί ἐπὶ δεκαετίες ἡγούμενος τῆς Μονῆς π. Enzo Bianchi. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνέπτυξε στά ἰταλικά τό θέμα του: “Φιλοξενώντας τὴν ἀνθρωπότητα σὲ μιὰ κατοικήσιμη γῆ”. Ἀκολούθησε ὁμιλία τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοδώρου Β΄, μὲ θέμα: “Διακρίνοντας τὴν εὐλογία τοῦ ξένου”.

Ὅπως διαβάζουμε, ὁ Οἰκ. Πατριάρχης στὴν ἀντιφώνησή του πρὸς τὸν «Καθηγούμενο» τοῦ Bose Ἴντσο Μπιάνκι εἶπε καί τά ἑξῆς:

«Ἄλλωστε αὐτός ὁ τόπος γιά ὄσους τόν ἐπισκέπτονται χαρίζει γαλήνη καί εἰρήνη, διότι ἐδῶ ὑπάρχει μιά γνησία πνευματικότης. Δέν ξέρω κατά πόσον ἡ πνευματικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἐπηρέασε τήν πνευματικότητα τῆς Κοινότητος Μπόζε, πάντως ἐδῶ, τό αἰσθάνεται κανείς ὅταν ἔρχεται, ὅτι βασιλεύει ἡ ἀγάπη κυρίως, ἡ εἰρήνη, ἡ γαλήνη καί ἡ πνευματικότης».

Σχόλιο «Π»¹. Τό ἐρώτημα πρὸς τόν Οἶκ. Πατριάρχη εἶναι:

Μπορεῖ νά ὑπάρχει «γνησία πνευματικότης» ἐκτός Ἐκκλησίας;

Οἱ Ὁρθόδοξοι λένε: Ἀποκλείεται.

Οἱ Οἰκουμενιστές λένε: Βεβαίως.

Ὁ Οἶκ. Πατριάρχης εἶπε μεταξύ ἄλλων καί τά ἐξῆς στήν ἐκεῖ ὁμιλία του στίς 6.9.2017: «Μελετοῦν καί γνωρίζουν [τά μέλη τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Μπόζε] τούς Πατέρας τῆς Ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας. Μέ τίς ἐκδόσεις των καί μέ τά συνέδριά των προσπαθοῦν νά μεταδώσουν αὐτή τή σοφία τῶν Πατέρων τῆς Ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας εἰς τόν σημερινόν κόσμον, εἰς τούς πιστούς ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, Καθολικῆς καί Ὁρθοδόξου».

Σχόλιο «Π»². Ἐδῶ ἔχουμε ἄλλη μία οἰκουμενιστική πεπλανημένη θεωρία: τή **θεωρία τῆς διηρημένης Ἐκκλησίας**. Αὐτή ἡ θεωρία λέγει ὅτι κάθε φορά πού ἀπεκόπτοντο αἰρετικοί ἀπό τήν Ἐκκλησία, αὐτή ἀπεμειοῦτο. Τῆς ἔμενε ἓνα ἔλλειμμα, ἓνα κενό. Γι' αὐτό καί οἱ οἰκουμενιστές θέτουν ὡς στόχο τήν ἐπανασύσταση –ὅπως λένε– τῆς «ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας»!

Σχόλιο «Π»³. Εἶναι λυπηρόν ὅτι καί φέτος παρέστησαν καί συμπροσευχήθηκαν στό Μπόζε μοναχοί καί μοναχές, μέ πῖο γνωστόν τόν Καθηγούμενο τῆς Σιμωνόπετρας τοῦ Ἁγίου Ὅρους.

Μήνυση στόν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς Νίκο Βούτση

Μήνυση ἐναντίον τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς Νίκου Βούτση κατέθεσε ἡ πολιτική παράταξη «Ἐλεύθερη Πατρίδα» γιά ὅσα ἀπαξιωτικά εἶπε ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων χαρακτηρίζοντάς μας ὡς «ταλιμπάν».

Σημασία ἔχει καί ὁ χρόνος πού ἐξάπेलυσε τήν ἐπίθεση ὁ κ. Βούτσης. Παραμονές τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας. Τοῦ ἀπάντησαν μερικοί Μητροπολίτες, καυτηριάζοντας τίς δηλώσεις του. Αὐτό ὅμως πού κυρίως θά τόν πονέσει εἶναι ἡ μήνυση μέ βάση τόν λεγόμενο ἀντιρατσιστικό νόμο.

Ἄς τούς πολεμήσουμε μέ τά δικά τους ὅπλα.

Ὁ κ. Μπτσοτάκης ὑπέρ τῶν ἐκτροῶσεων!

«Μεγάλη ἡ ἀπώλεια τῆς πρώτης γυναίκας προέδρου τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου, Σιμόν Βέλ, πού πρωτοστάτησε στή νομιμοποίηση τῶν ἀμβλώσεων στή Γαλλία», ἔγραψε ὁ κ. Κυριάκος Μπτσοτάκης, στόν προσωπικό του λογαριασμό στό Twitter.

Σημ. «Π». Ἡ ἐβραϊκῆς καταγωγῆς Σιμόν Βέλ ἦταν ἡ «σύνηθορος» τοῦ ἀθέου ὑπαρξιστοῦ φιλοσόφου Ζάν Πώλ Σάρτρ.

Ὁ Δῆμος Σαντορίνης θά μινύσει τή Lidl

Ὡς γνωστόν, ἡ γερμανική-πολυεθνική Lidl στή διαφήμισή της γιά τό ἑλληνικό γιαούρτι, πού πουλά, ἀφαίρεσε ἀπό τή φωτογραφία ἐκκλησιῶν τῆς Σαντορίνης τούς σταυρούς πάνω ἀπό τούς τρούλλους

των. Μετά τόν θόρυβο πού ξέσπασε, ή Lidl αναγκάστηκε νά ζητήσει συγγνώμη.

Λιγότερο γνωστή είναι ή ίδια άνεντιμότητα, πού διαπράττουν ή Nestle καί ή ΜΕΒΓΑΛ σέ διαφημίσεις δικών τους προϊόντων.

Καί τί νά πει κανείς γιά τό έλληνικό διαβατήριο, όπου οί Έλληνες καί όχι οί Γερμανοί, έχουν άφαιρέσει τούς σταυρούς άπό τρούλλους έκκλησιών; Αύτοί δέν πρέπει νά ζητήσουν συγγνώμη καί νά έπανορθώσουν, προσθέτοντας τούς σταυρούς πού άφαιρέσαν;

Άναισθησιολόγοι Σάμου: όχι στις έκτρώσεις

Όπως μετέδωσε τό «Άθηναικό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων»: «Τό σύνολο τών άναισθησιολόγων του Νοσοκομείου Σάμου, μέ άπόφασή τους, πού κοινοποιήθηκε έγγράφως στή διοίκηση του νοσοκομείου, άρνούνται νά χορηγούν άναισθησία σέ περιπτώσεις διακοπής κύησης, εκτός άν συντρέχουν ιατρικοί λόγοι κινδύνου τής ζωής ή τής υγείας τής έγκύου. Σύμφωνα μέ τό σταθμό Αιγαίου τής ΕΡΤ, πού μετέδωσε τήν είδηση, άν καί δέν ύπάρχει μέχρι στιγμής επίσημη ανακοίνωση γιά τό όλο θέμα, οί άναισθησιολόγοι επικαλούνται τό άρθρο 31 του Νόμου 3418/2005 (κώδικας ιατρικής δεοντολογίας), τό όποιο αναφέρει πώς «ό ιατρός μπορεί νά επικαλεσθει τούς κανόνες καί τίς άρχές τής ήθικης συνείδησής του καί νά άρνηθει νά έφαρμόσει ή νά συμπράξει στις διαδικασίες τεχνητής διακοπής τής κύησης, εκτός εάν ύπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος γιά τή ζωή τής έγκύου ή κίνδυνος σοβαρής καί διαρκούς βλάβης τής υγείας της».

Σχόλιο «Π»: Εύχόμαστε νά τούς μμη-

θούν καί άλλοι πολλοί συνάδελφοί τους.

Γαβρόγλου: «Συγκλονιστικός καπετάνιος ό Μπτρ. Ύδρας κ. Έφραϊμ»

Όταν οί άποδεδειγμένα έκκλησιομάχοι έπαινούν καί μάλιστα διθυραμβικά έναν Μητροπολίτη, ποιά μπορεί νά είναι ή εξήγηση;

Πράγματι ό ύπουργός «Παιδείας» Γαβρόγλου, παρευρεθείς μαζί μέ τόν Μητροπολίτη Ύδρας κ. Έφραϊμ στον άγιασμό σχολείου στην Αϊγίνα κατά τήν πρώτη μέρα του νέου σχολικού έτος, του έμπλεξε τό εγκώμιο, χαρακτηρίζοντας τον «**συγκλονιστικό καπετάνιο**», πού βοήθησε νά ξεπεραστούν πολλά προβλήματα κατά τήν πορεία τών συζητήσεων μεταξύ Έκκλησίας καί Πολιτείας γιά τά νέα προγράμματα του μαθήματος τών Θρησκευτικών.

Ό Μπτρ. Ύδρας ήταν πρόεδρος τής άρμόδιας γιά τόν διάλογο τριμελοϋς επιτροπής τής Έκκλησίας μέ μέλη τούς Μεσογαίας Νικόλαο Χατζηνικολάου καί Μεσσηνίας Χρυσόστομο Σαββάτο.

Ή επιτροπή τής Έκκλησίας έδωσε δυστυχώς τήν εύλογία της στα νέα συγκρητιστικά - πανθρησκευτικά «Θρησκευτικά» καί συνεπώς δικαίως ό πρόεδρος της Σεβ. Μπτρ. Ύδρας κ. Έφραϊμ εισέπραξε τόν έπαινο Γαβρόγλου.

Μητροπολίτης Ύδρας κ. Έφραϊμ: νά σχίζετε τά περιοδικά!

Στήν Ίερά Μονή Άγίου Νεκταρίου στην Αϊγίνα έτελέσθη τήν Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 2017 πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία επί τή ανακομιδή του ιεροϋ λειψάνου του Άγίου Νεκταρίου του θαυματουργοϋ.

Ἡ Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε ζωντανά καί ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (89,5FM).

Ὁ «προοδευτικός» Μητροπολίτης Ὑδρας κ. Ἐφραίμ στήν ὁμιλία του ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς, ἀναφερόμενος στή «Σύνοδο» τῆς Κρήτης, τίν λεγομένη Ἁγία καί Μεγάλη, πού ἔλαβε χώρα τόν Ἰούνιο τοῦ 2016, εἶπε καί τά ἐξῆς ἀπίστευτα, γεμάτα ἀπό χριστιανική ἀγάπη (!), ἀναφερόμενος σέ περιοδικά πού ἀσκοῦν κριτική στή «Σύνοδο» αὐτή: «Κυκλοφοροῦν» –εἶπε ἐπί λέξει– «κάποια αἰσχρά (!) περιοδικά πού γράφουν βλακεῖες (!). Νά μίν τά διαβάσετε. Δέν ἔχουν ἐκκλησιολογία. Εἶναι ἀντορθόδοξα. Νά τά σχίσετε»(!)

Σχόλιο «Π». Τί νά πρωτοθαυμάσει κανεῖς σ' αὐτές τίς τρεῖς σειρές, καί μάλιστα ἀπό τά χεῖλη ἑνός ἐπισκόπου ἐν ὄρα Θείας Λειτουργίας; Πραγματική ἔκρηξη ἀγάπης!

Βλέπει ἐδῶ κάθε καλοπροαίρετος ποιά πλευρά ἐκπροσωπεῖ πραγματικά τόν φανατισμό καί τή μισαλλοδοξία. Τόν φανατισμό τόν ἐκπροσωπεῖ ὄχι ἡ πλευρά τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι νηφάλια, τεκμηριωμένα καί μέ εὐπρέπεια ἀσκοῦν κριτική στή «Σύνοδο» τῆς Κρήτης, καί γενικότερα στόν συγκρητιστικό οἰκουμενισμό, πού ἐξισώνει τήν ἀλήθεια μέ τήν πλάνη, ἀλλ' ἡ πλευρά τῶν φανατικῶν ὑποστηρικτῶν τῆς «Συνόδου».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελική

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.